

RandKrant

M A A N D B L A D

VOOR DE BEWONERS VAN DE VLAAMSE RAND

Zot van de Zenne

25 jaar AZ-VUB

Jeugdhuizen
schipperen tussen
pastoor en
burgemeester

Vlaams-Brabant blijft geval apart

FOTO: PASCAL VIGNERON

De paarsgroene regering oogst weinig applaus voor haar hervorming van de kieswetgeving, zeker in Vlaams-Brabant, de jongste provincie van het land die nog maar eens als ondergeschoven kind werd behandeld. De nu gemaakte afspraken, waarbij het kiesarrondissement Brussel-Halle-Vilvoorde niet wordt gesplitst, spotten met de belangen van de Vlamingen en leggen een ernstige hypotheek op de realisatie van de sinds decennia geëiste splitsing van het tweetalige kiesarrondissement.

Die eis tot splitsing is een (heel) oud zeer. In november 1961 (41 jaar geleden!) diende de toenmalige CVP-volksvertegenwoordiger Corneel Verbaanderd al een wetsvoorstel in tot splitsing van het kiesarrondissement. Na hem zouden nog tal van anderen volgen; zoveel dat het haast onmogelijk is een volledig overzicht te krijgen. De eis ging behoren tot het basisprogramma van de Vlaamse Beweging, maar de realisatie bleef uit. Toen in 1999 het Vlaamse regeerakkoord op papier werd gezet, maakten de onderhandelaars van liberalen, socialisten, groenen en de toenmalige VU zich sterk de splitsing eindelijk te realiseren. Het is anders uitgepakt en de kater voor Vlaanderen en in het bijzonder Vlaams-Brabant is groot.

Breuklijn

De provinciale overheid van Vlaams-Brabant heeft de hertekening van de kieskringen met Argusogen gevolgd. In oktober vorig jaar nam de provincieraad nog een motie aan waarin hij zegt dat 'de doorvoering van een kiesdrempel van 5% slechts kan worden aanvaard als ook voor Vlaams-Brabant één provinciale kieskring wordt ingevoerd, nadat het kiesarrondissement Brussel-Halle-Vilvoorde gesplitst wordt'. Volgens de raad gaat het niet op de provincie Vlaams-Brabant 'te discrimineren en te beschouwen als

een geval apart'. Na het zogenaamde 'Marathonakkoord' waarvan de kieshervorming deel uitmaakt, heeft de provincieraad begin mei in twee moties zijn houding grosso modo bevestigd, zij het dat de teksten niet zonder slag of stoot werden aanvaard. Bij de stemming liep er duidelijk een breuklijn door de meederheidspartijen die de provinciale coalitie vormen. De onthoudingen van socialisten en groenen volstonden om de moties over de drempel te tillen. Samen met de Franstaligen van de Union Francophone stemden de liberalen tegen. Kennelijk wegen de richtlijnen uit het VLD-bolwerk aan de Brusselse Melsenstraat zwaarder dan die uit de andere hoofdkwartieren!

Bescherming

Voor Vlaams-Brabant is de hervorming van de kieswet hoe dan ook geen goede zaak. Het werkstuk dat de paarsgroene regering aflevert, geeft aan dat de huidige coalitie de provincie Vlaams-Brabant in haar eigenheid miskent en niet als volwaardig aanziet. De nieuwe regeling laat het tweetalige kiesarrondissement Brussel-Halle-Vilvoorde ongemoeid. Zo'n grensoverschrijdende kieskring hoort niettemin absoluut niet meer thuis in de federale staat België. De kern van de zaak is natuurlijk dat de Franstaligen tot elke prijs willen

Zo'n grensoverschrijdende kieskring hoort absoluut niet meer thuis in de federale staat België

vermijden dat Franstalige stemmen in het Vlaamse Gewest 'verloren' zouden gaan. In de nachtelijke onderhandelingen blokten de Franstalige regeringspartijen elke toegeving in deze af. De reacties van de

PS- en MR-boegbeelden, Elio di Rupo en Daniël Ducarme die opgetogen waren over het behoud van Brussel-Halle-Vilvoorde 'met al zijn bescherming voor de Franstaligen', spreken in dit verband boekdelen.

Omdat het de taak van de oppositie is 'to oppose', ligt het voor de hand dat ze het Marathonakkoord neersabelt met kreten als 'schandalig', of haar 'verontwaardiging' uitspreekt. De vaststelling dat de afwijzing zowel in Franstalige als in Nederlandstalige oppositiehoeke opklinkt, betekent echter geenszins dat het akkoord de belangen van de Vlamingen in Vlaams-Brabant of de rand dient.

Johan Cuppens

Electoral reform

Flemish Brabant remains a case apart

The conservative-socialist-green coalition government is garnering little applause for its reform of the electoral laws, certainly in Flemish Brabant, the country's youngest province, which has once again found itself being treated like a supposititious child. The agreements that have now been made, which confirm that the electoral district of Brussels-Halle-Vilvoorde will not be split, laugh at Flemish interests and form a further serious obstacle to achieving the splitting of the bilingual electoral district that people have been demanding for decades.

FOTO: PATRICK DE SPIEGELAERE

- Regering zet Etienne Schouppe op zijspoor. (titel in *De Morgen*)
- Ik was liever gedelegeerd bestuurder gebleven, maar de politieke verantwoordelijken hebben er anders over beslist. Laat ons de blik op de toekomst richten. (Etienne Schoupen tijdens zijn laatste persconferentie als topman van de NMBS)
- Heinzmann neemt de trein. (titel in *job@*)
- De NMBS krijgt de kans op een nieuwe dynamiek. (premier Guy Verhofstadt in *De Financieel Economische Tijd*)
- Heinzmann neemt de trein niet. (titel in *De Morgen*)
- Sedert mijn benoeming

is er veel druk op mij uitgeoefend. In sommige gevallen zware druk, die neigde naar intimidatie, zelfs bedreigingen. Tijdens mijn contacten met kringen rond de NMBS heb ik vastgesteld dat ik niet alleen niet welkom was in het bedrijf, maar bovendien dat sommigen de vaste overtuiging hebben om mij het werken en het realiseren van de doelstellingen die de regering mij heeft toevertrouwd onmogelijk te maken. (passage uit de 'herwerkte' versie van de ontslagbrief van Christian Heinzmann)

- Het ontslag van mijnheer Heinzmann is een mislukking voor de NMBS. Het bewijst dat een hervorming van de spoorwegen noodzakelijk is. (fedeeraal minister van Verkeer Isabelle Durant (Ecolo) in *De Morgen*)
- Spoorbaas Christian Heinzmann heeft zich misschien laten intimideren, maar de regering zal zich niet laten doen en de modernisering van de NMBS tot stand brengen. (premier Guy Verhofstadt in *Het Nieuwsblad*)
- In plaats van het bedrijf op een nieuw spoor te zetten, creëerde minister van Verkeer Isabelle Durant algemene chaos. Maar daaruit trekt ze geen conclusies. Ze kreeg de volle steun van de liberalen, premier Verhofstadt op kop. Door hun woeste charge is er geen basis meer

VAN HOREN ZEGGEN

over voor een constructieve aanpak van het NMBS-dossier. (commentaar in *De Standaard*)

- Het NMBS-dossier is uitermate belangrijk, niet alleen om economische redenen of in het kader van het mobiliteitsprobleem. Maar

ook omdat het hier gaat om een testcase voor goed bestuur en modernisering van een overheidsbedrijf. (VLD-voorzitter Karel De Gucht in een persmededeling)

- De nieuwe tijden bij het spoor zijn duidelijk nog niet aangebroken. De reizigers staan erbij en kijken er met een bang hart naar: hoe vaak zullen ze de komende maanden het slachtoffer worden van vakbondsacties? (Peter Meukens, lid van de Bond van Trein-, Tram- en Busgebruikers in *De Standaard*)
- Wat ik niet begrijp, is hoe Heinzmann zo snel aangenomen werd. (Hugo Van Wesemael, oud-directeur-generaal van De Lijn en oud-bestuurder van de Spoorwegen in *De Standaard*)
- Vanuit mijn ervaring weet ik dat de rekrutering van toplui bij de meeste ondernemingen drie tot vier maanden duurt. (...) Hoe sneller de rekrutering verloopt, hoe groter de kans op een mislukking. (Theo Dilissen, manager van het jaar en gedelegeerd bestuurder van Real Software in *De Standaard*)
- De vaudeville die de regering orkestreerde omtrent de benoeming van de gedelegeerd bestuurder van de NMBS, is lachwekkend en bijzonder ergerlijk. (Peter Lepoutre, jurist bij de NMBS in *De Standaard*)
- Dit was een spijtige episode, de omstandigheden van het ontslag waren niet fraai. We hebben veel tijd verloren. Maar ik ben ervan overtuigd dat we vooruit moeten en ik zal mijn verantwoordelijkheid nemen. (fedeeraal minister van Verkeer Isabelle Durant in *Het Laatste Nieuws*)
- Ik vrees dat de regering nu maar moeilijk een nieuwe gedelegeerd bestuurder zal vinden voor de NMBS. Wie deze job nu nog wil aan nemen, moet een avonturier zijn. (voormalig NMBS-topman Honoré Paelinck in *Het Nieuwsblad*)
- Niemand mag de illusie koesteren dat deze affaire enkel de groenen schade heeft berokkend. Dit is slecht voor alle regeringspartijen die het openbaar vervoer belangrijk vinden. (politiek secretaris Jos Geysels van Agalev in *De Standaard*)

Brusselse gezondheidszorg nog altijd in hetzelfde bedje ziek 4

Bijna een vijfde van alle patiënten in de Brusselse ziekenhuizen komt uit Vlaams-Brabant, maar het gros van de behandelende geneesheren spreekt nog altijd niet de taal van die patiënten. Gelukkig is er al 25 jaar het AZ-VUB.

De eenheidspolitie (3) 8

FiguranDten 10

Peter Lombaert is journalist bij het TV1 programma 'Vlaanderen Vakantieland' én medeoprichter en woordvoerder van de splinter-nieuwe vzw ZenneSenne asbl. De vzw werd opgericht om duizend redenen die allemaal te maken hebben met liefde voor de zo lang ver-guisde rivier.

FOTO: PATRICK DE SPIEGELAERE

Ziekenhuisschool De Bijtjes in Vlezenbeek maakt school in Oekraïne 12

Op de bres voor ons erfgoed (2) 22

Vaarwel aan het luxeleventje in Vlaanderen 29

FOTO: KRIS MOUCHAERS

Voor visueel gehandicapten is de Randkrant beschikbaar op cassette. Geïnteresseerden kunnen contact opnemen met Progebraille-Helen Keller, tel. 02-466 94 40 of met de redactie.

E N O O K N O G

VAN ASSE TOT ZAVENTEM 6

ZONDER OMWEGEN 24 • VAN HUIZEN EN TUINEN 25

RESTAURANDT 28 • GASTENBOEK 32

COLOFON

Randkrant verschijnt maandelijks op 145.000 exemplaren en wordt uitgegeven door vzw 'de Rand'.

Hoofdredactie: Henry Coenjaarts

Eindredactie en coördinatie: Petra Goovaerts

Vormgeving: Mega.L.Una, Brussel

Druk: A. De Cuyper-Robberecht, Zele

REDACTIEADRES:

Witherendreef 1, 3090 Jezus-Eik/Overijse

tel 02-767 57 89, fax 02-767 57 86, randkrant@derand.be

Verantwoordelijke uitgever: Henry Coenjaarts,

Witherendreef 1, 3090 Jezus-Eik/Overijse

Brusselse gezondheidszorg nog altijd in hetzelfde bedje ziek

‘Het is niet overdreven om te stellen dat de Vlamingen in Brussel en de rand niet van dezelfde hoogstaande gezondheidszorg in hun taal genieten als de rest van Vlaanderen. Voor de Vlamingen in Brussel is de situatie op dat vlak ronduit zorgwekkend.’ Rector Ben Van Camp van de Vrije Universiteit Brussel is duidelijk niet te spreken over de taaltoestanden in de Brusselse ziekenhuizen. Het Academisch Ziekenhuis van de VUB in Jette is het enige Vlaamse universitaire ziekenhuis in de hoofdstad. Het AZ-VUB - dat ook van groot belang is voor de rand - bestaat dit jaar 25 jaar.

Brussel telt één Vlaams ziekenhuis, het AZ-VUB in Jette. Alle andere ziekenhuizen in het Hoofdstedelijk Gewest zijn officieel tweetalig (in de praktijk ervaart de Vlaamse patiënt echter maar al te vaak het tegendeel), of eentalig Frans. Van de ‘gordel’ van universitaire ziekenhuizen die aanleunt bij de Vlaamse rand (Erasmus-ULB in Anderlecht, St.-Luc-UCL in Woluwe, AZ-VUB in Jette), zijn er twee uitgesproken Frans-talige bastions; alleen dat van de VUB komt tegemoet aan de specifieke wensen van de Nederlandstaligen in Brussel en Vlaams-Brabant.

Brussel is het belangrijkste verzorgingscentrum van het land. Bijna een vijfde van alle patiënten die in Brussel gehospitaliseerd worden, komt uit Vlaams-Brabant; in de universitaire ziekenhuizen gaat het zelfs over 32%. Ondanks het feit dat het aantal niet-Brusselse patiënten de voorbije jaren almaar is toegenomen, blijft het gebrek aan opvang in de eigen taal van oudsher een van de grote pijnpunten in de Brusselse gezondheidszorg. ‘In tegenstelling tot de sectoren cultuur en onderwijs zitten we in de gezondheidszorg met een reëel probleem’, vindt VUB-rector Ben Van Camp. ‘Toch is het juist in de gezondheidszorg van enorm belang dat een patiënt zijn klachten kan uitleggen in zijn eigen taal en dat hij begrepen wordt. Dat is onmiskenbaar een noodzakelijke voorwaarde voor de kwaliteit van de zorgen, en dus een mensenrecht. Ons principe is dat wij kwaliteitsgeneeskunde bieden voor iedereen, zonder financiële of andere drempels.’

Uit het ziekenhuis gezet

‘Tijdens de voorbije 25 jaar heeft het VUB-ziekenhuis een grote rol gespeeld in de Vlaamse aanwezigheid in Brussel. Dat lag niet echt voor de hand’, blikt Van Camp terug. ‘Het Vlaamse AZ heeft zijn eigen weg moeten maken, er was geen referentie, er ging geen medische geschiedenis aan vooraf. Toch heeft het AZ vrij snel een reputatie opgebouwd

FOTO: PATRICK DE SPIEGELAERE

Ben Van Camp, rector van de Vrije Universiteit Brussel

en is de uitstraling steeds groter geworden.’ Rector Ben Van Camp, die zelf arts en specialist interne geneeskunde-hematologie is, is doordrongen van de betekenis van het AZ voor de Nederlandstalige gezondheidszorg in de hoofdstad. ‘Ik heb de taaltoestanden in de Brusselse ziekenhuizen van heel nabij meegemaakt. We hebben in de

‘Het is niet aan de patiënt om de taal van de arts te spreken, het is aan de dokter om de taal van de patiënt te spreken’

jaren ’60-’70 echt moeten vechten voor de rechten van de Nederlandstalige patiënten. Verscheidende collega’s en ikzelf zijn ooit uit een ziekenhuis gezet omdat we opkwamen voor het Nederlands.’

Vijftientig jaar later geniet het AZ-VUB een stevige reputatie, niet alleen in Brussel, maar ook in een ruim hinterland. In verhouding tot het inwonertal komen er meer patiënten uit Halle-Vilvoorde dan uit Brussel. Daarenboven komt negentig procent van het personeel uit Vlaanderen. ‘Het AZ beantwoordt in alle opzichten aan de eisen die de Vlamingen in Brussel en de rand stellen en garandeert hen alle mogelijke gespecialiseerde zorg’, zegt rector Van Camp met overtuiging. Hij wil die specifieke rol nog uitbreiden, vandaar dat de VUB voor de oprichting van een dagcentrum voor palliatieve zorg Wemmel als vestigingsplaats koos.

Les services bruxellois de soins de santé restent convalescents

‘Il n’est pas exagéré de dire que les Flamands ne jouissent pas dans leur langue, à Bruxelles et dans la périphérie, de soins de santé d’un niveau d’excellence comparable à celui de leurs homologues du reste de la Flandre. Pour les Flamands de Bruxelles, la situation dans ce domaine est franchement préoccupante.’ A l’évidence, Ben Van Camp, recteur de la Vrije Universiteit Brussel, ne décolère pas concernant la situation linguistique dans les hôpitaux de Bruxelles. L’Academisch Ziekenhuis de la VUB, à Jette, est la seule clinique universitaire flamande de la capitale. L’AZ-VUB - qui joue également un rôle essentiel pour la périphérie - fête cette année ses 25 ans d’existence. ‘Au cours des 25 années écoulées, la clinique de la VUB a joué un grand rôle dans la présence flamande à Bruxelles. Cela n’avait rien d’évident’, se souvient Van Camp. ‘L’AZ flamande a dû s’imposer elle-même, elle ne pouvait compter sur aucune référence, ni même sur aucun antécédent médical préalable. L’AZ n’en est pas moins parvenue à se forger assez vite une solide réputation et sa notoriété n’a cessé de croître.’

Niet de taal telt, maar de patiënt

In de zomer van vorig jaar kondigden de ministers Magda Aelvoet en Mieke Vogels, bevoegd voor Volksgezondheid op respectievelijk federaal en Vlaams niveau, aan dat er een meldpunt zou komen voor taalklachten in Brusselse ziekenhuizen. Dokter Luc D'Hooghe, huisarts in Vorst en stuwende kracht achter de Vereniging van Brusselse Huisartsen, verwacht weinig heil van zo'n meldpunt. 'Voor ons is dat een stap terug. Een meldpunt betekent dat je de boel weer kan laten verrotten.' Beter dan wie ook beseffen de Vlaamse artsen die in Brussel werken dat je met een meldpunt voor taalklachten geen fundamentele kentering teweegbrengt in de gezondheidszorg. In de schoot van de Vereniging van Brusselse Huisartsen werd daarom een paar jaar geleden gestart met het project Pro Medicis, ter bevordering van het tweetalig zorgaanbod in Brussel. Volgens dokter D'Hooghe begint dat project stilaan resultaten op te leveren. Het dringt tot de Franstaligen door dat je het taalgebruik in de relatie arts-patiënt niet kunt afdoen als louter 'Vlaamse eisen', maar dat het hier gaat om een sociaal probleem. 'Het gaat niet om de taal op zich, het gaat om de patiënt, om respect en eerbied voor de mens', verduidelijkt Luc D'Hooghe. 'Het is niet aan de patiënt om de taal van de arts te spreken, het is aan de dokter om de taal van de patiënt te spreken. Het is geen zaak van Nederlands of Frans, het gaat over begrijpen en begrepen worden met de gezondheid als inzet.'

Promotie van Vlaamse gezondheidszorg

Een groeiende groep van Vlaamse dokters in Brussel is meer en meer begaan met de scheefgegroeide ver-

De Franse ziekte in een notendop

- In het Brussels Gewest is er een overaanbod aan huisartsen. Er zijn er dubbel zo veel als in Vlaanderen en anderhalve keer zo veel als in Wallonië.
- Het merendeel van de patiënten (2/3) in de Brusselse ziekenhuizen komt uit Brussel, inwoners van Vlaanderen vertegenwoordigen 18% en Walen 17%.
- Nederlandstalige artsen maken amper 10% uit van het huisartsenkorps in Brussel. In bepaalde sectoren is er een schrijnend tekort aan Nederlands-talige dokters.
- Het aantal Nederlandstalige patiënten in het Brusselse wordt daarentegen geschat op 30%.
- De Vlaamse huisartsenpopulatie veroudert gestaag.
- De openbare ziekenhuizen zijn gebonden aan de taalwetten, maar desondanks is er slechts één dokter op tien Nederlandstalig. Hoewel het medisch dossier voor Nederlandstalige patiënten in het Nederlands moet worden opgesteld, gebeurt dat overwegend in het Frans. Contacten met de (Nederlandstalige) huisartsen van deze patiënten verlopen ook veelal in het Frans.
- In tegenstelling tot de openbare ziekenhuizen zijn de particuliere en de drie universitaire ziekenhuizen (AZ-VUB, Erasmus-ULB en St.-Luc, UCL) niet gebonden aan de taalwetgeving. Hoewel deze laatste, op een enkele uitzondering na, voor een bi-communautair statuut hebben gekozen, gaan zij uitsluitend de morele verplichting aan om alleen het onthaal van de patiënten in de twee landstalen te laten verlopen. Tweektalige zorgverstrekking is niet gegarandeerd.
- Als er Medische Urgentiegroepen (MUG) uitrukken, en zeker als Erasmus of het St.-Luc in de rand een ploeg sturen, worden Vlaamse patiënten regelmatig overgebracht naar een Franstalig ziekenhuis.

CVG

houdingen in de hoofdstedelijke gezondheidszorg. Met het oog daarop wordt in het najaar een colloquium georganiseerd om een stand van zaken op te maken en de aanzet te geven tot verbeteringen. 'We zijn toe aan de promotie van de Vlaamse gezondheidszorg, aan acties en investeringen', vindt dokter Marc Bosquet, die al ruim twintig jaar verbonden is aan het Sint-Elisabeth-ziekenhuis in Ukkel, dat een schoolvoorbeeld is van perfecte tweetaligheid. Een van de problemen waar volgens Marc Bosquet zeker snel een oplossing voor gevonden moet worden, is de relatieve onbekendheid van de Nederlandstalige artsen in Brussel, waardoor potentiële patiënten moeilijk de weg naar de spreekkamer van die dokters vinden. 'Er zijn in het verleden al initiatieven genomen om de

Nederlandstalige medische wereld en de Vlaamse patiënten met elkaar in contact te brengen, maar men is daarbij gestoten op allerlei hindernissen die inherent zijn aan de medische sector in Brussel. Binnen de medische wereld groeit nu de wil om die communicatie te verbeteren. Het heeft geen zin om alleen maar te staan roepen dat de taalwetten moeten worden toegepast; dat doen we al twintig jaar. We moeten zelf op het terrein de zaken aanpakken en veranderingen doordrukken. Een noodzakelijke voorwaarde is wel dat Vlaanderen zorgt voor bijkomende investeringen in zijn hoofdstedelijke medische sector. Het zijn immers niet alleen de Nederlandstaligen in Brussel zelf die daarvan profiteren, maar ook de bewoners van de rand die op grote schaal gebruik maken van de hoofdstedelijke voorzieningen. Die band tussen Brussel en de rand is belangrijk en moet zeker in stand worden gehouden', besluit dokter Bosquet.

Chris Van Geyte

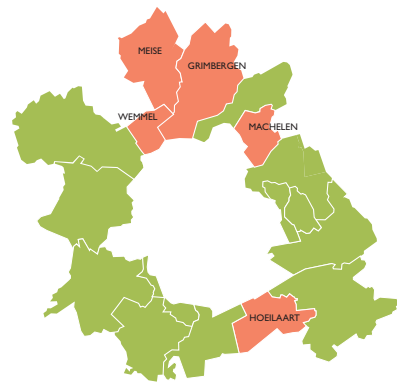
Het Colloquium Gezondheidszorg Brussel-rand vindt plaats op 9 november 2002 in de gebouwen van KBC aan de Havenlaan te Brussel.

Info: tel. 02-356 26 24 (dr. Bosquet of dr. Lindemans), Pro Medicis: tel. 02-240 80 97

FOTO: PASCAL VIGNERON

HOELAART

Zichtbare Wereldwinkel

De Hoeilaartse wereldwinkel heeft een nieuwe stek op het gemeenteplein. 'De voorbije zestien jaar huisde de wereldwinkel in een klein lokaal in de oude bibliotheek van Hoeilaart en was daardoor ook niet erg zichtbaar. Dankzij de nieuwe locatie moet daar verandering in komen, zodat we ook mensen die

niet meteen geneigd zijn producten van de wereldwinkel te kopen kunnen bereiken', vertelt voorzitter Robby Beelen. De Wereldwinkelgroep van Hoeilaart ontstond in de schoot van de parochie waar zes mensen zich wilden inzetten voor de Derde Wereld. 'Intussen bestaat onze groep uit achtentwintig

medewerkers die de winkel vijf dagen op zeven openhouden. We kiezen bewust voor een systeem dat gestoeld is op vrijwilligerswerk omdat dat de basis veel steviger maakt. Zowel het profiel van onze vrijwilligers als dat van onze klanten is erg heterogeen. Sommige klanten willen bewust het Zuiden steunen,

andere komen naar hier omdat ze de producten die wij aanbieden elders niet vinden', aldus nog Robby Beelen.

Wereldwinkel Hoeilaart, Gemeenteplein 20, Hoeilaart.

TD

GRIMBERGEN

Weetjes over voorouders

De Grimbergse afdeling van het Davidsfonds heeft een cd-rom uitgebracht met een schat aan informatie voor inwoners van de gemeente die op zoek zijn naar hun roots. 'Een groep van twintig vrijwilligers heeft het voorbije anderhalf jaar ongeveer 90.000 weetjes over de inwoners van Grimbergen bijeengezocht. De voornaamste informatiebronnen zijn bestofte parochie-registers en een studenten-thesis uit 1987 over de bevolking van Grimbergen', legt secretaris Amaat Van Eenaeme uit. De cd-rom verzamelt nagenoeg alle geboorten, huwelijken en overlijdens in de gemeente tussen 1575 en 1900. 'Verder kon niet omdat vanaf 1900 door de wet op de privacy toe-

stemming moet worden gevraagd aan de betrokken familieleden', verduidelijkt Van Eenaeme. De cd-rom is te koop voor twintig euro en is samen met de papieren versie van zowat 5.000 pagina's gratis te raadplegen in de bibliotheek van

Strombeek-Bever. Meer info over de cd-rom van het Davidsfonds Grimbergen: Amaat Van Eenaeme, Dressaertlaan 133, Grimbergen, tel: 02-251 38 91.

TD

ZELLIK

Huurdersbond helpt huurders

Na Vilvoorde, Tienen, Halle, Diest en Kessel-Lo heeft de huurdersbond Vlaams-Brabant er nu ook een adviespunt in Zellik bij. 'De huurdersbond is een vzw die de belangen en rechten van huurders verdedigt', legt Els Vandereet van de dienst Huisvesting van de provincie Vlaams-Brabant uit. 'De provincie heeft de huurdersbond een bijkomende subsidie toegekend voor een adviespunt in Zellik omdat de regio Asse nog een witte vlek was in de provincie op het vlak van huurdersadvies.' Advies en informatie omtrent huren

is blijkbaar een noodzaak want in 2001 deden bijna 3.000 mensen een beroep op de huurdersbond. 'Je kunt er terecht met allerlei vragen rond de huurwetgeving. Mensen die bijvoorbeeld willen weten of hun huurcontract wel reglementair is of die problemen hebben met de teruggave van hun waarborg kunnen bij ons aankloppen voor advies', aldus nog Els Vandereet. Huurdersbond, Brusselsessesteenweg 551, Zellik, iedere vrijdag van 9 tot 12 uur, tel. 02-452 93 79, www.huurdersbond.be.

TD

MACHELEN

Niet piekeren + veel peperkoek = 112 jaar

Joanna Turcksin, alias 'Woinke Turk', geboren en getogen in Machelen, wordt op 3 juni 112. Ze is de oudste inwoner van het land, langst levende Belg ooit en sinds kort staat ze ook in de top

tien van de oudste mensen ter wereld. De gemeente Machelen heeft daarom besloten om Joanna Turcksin ter gelegenheid van haar 112de verjaardag de titel van ereburger van de ge-

meente toe te kennen. 'Woinke' werd in Machelen geboren in 1890, huwde in 1918 en kreeg vijf kinderen. Ze heeft negentien kleinkinderen, veertig achterkleinkinderen en acht achterachterkleinkinderen. Voor wie in haar voetsporen wil treden: niet piekeren en veel peperkoek eten zijn volgens Joanna Turcksin de belangrijkste ingrediënten voor een heel lang leven.

TD

FOTO: PASCAL VIGNERON

Alles (opnieuw) rustig aan het kippenfront

De afgelopen maanden haalde Meise - en dan vooral een gedeelte van de kippenpopulatie - meermaals het regionale en nationale nieuws met koppen als 'Wilde kippen maken amok in Meise' en 'We hebben nu zelfs een kippenbevrijdingsfront'.

Geen geringe prestatie, maar schepen van Milieu Jos Emmerechts heeft ons verzekerd dat de rust langs de Meisense wegen inmiddels is weergekeerd. Oorzaak van zoveel media-aandacht was het feit dat de loslopende kippen, die sinds jaren in de omgeving

van de Nationale Plantentuin rondscharrelen, sterk in aantal waren toegenomen en zich bijgevolg niet alleen meer ophielden aan de Nieuwelaan, maar ook elders in Meise gesignaleerd werden en daar het verkeer 'ophielden'. Toen het Vlaams Gewest eind vorig jaar omwille van de verkeersveiligheid op de drukke Nieuwelaan om maatregelen vroeg, schakelde het bestuur een gespecialiseerde firma in om de kippen te vangen, waarna de dieren verdeeld werden onder gezinnen die zich kandidaat hadden gesteld om ze op te nemen. De firma werd verschillende malen opgetrommeld, o.m. na Pasen - vermoedelijk omdat heel wat ouders

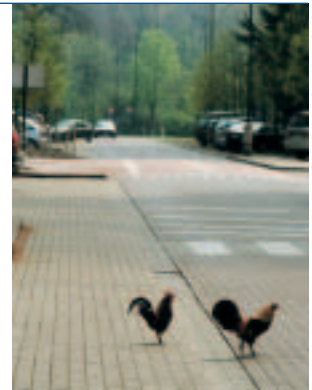

FOTO: PATRICK DE SPIEGELAERE

de gekregen paaskuikentjes van hun kroost liever kwijt waren.

Het aantal kippen rond de Nationale Plantentuin is nu weer tot het normale aantal teruggebracht, het 'kippenbevrijdingsfront' dat even protest liet horen is opnieuw ondergedoken en de meest fotogenieke kippen van België poseerden graag nog een keer voor onze fotograaf.

PG

EEN GROTE MIJNHEER UIT EEN KLEIN GEHUCHT

In de uiterste hoek van Meise - vroeger was het hier Brussegem - ligt Amelgem, een van de wereld afgezonderd plekje, in een ongerept natuurlandschap, vol devote stilte, met een troppeltje eenvoudige huisjes, een barokke kapel en twee grote pachthoven.

Amelgem, oorspronkelijk wellicht een gallo-romeinse latifundia, werd in de 5de-6de eeuw in bezit genomen door een Frankische boerenfamilie de Amalinga's, de 'koene strijders'. Namen als de H. Amelberga, de moeder van Sint-Goedele, en van St. Amelbert, bisschop van Kamerijk, horen hier thuis.

Vlakbij de oude volksherberg Sint-Gilles waar menig wandelaar verpoost bij een geuze of kriek en een boterham met plattekaas en radijsjes, ligt de barokke kapel van Onze-Lieve-Vrouw Geboorte, gebouwd in 1637 door abt de Velasco van Grimbergen en laatst nog in 1968 gerestaureerd.

Verderop ligt het witgekalkte Klein Amelgem, een pachthof dat, als gevolg van het verlaten van het drieslagstelsel, rond 1690 ontstond door afsplitsing uit het Groot Hof. Het wapen van abt Ignace du Rondeau van Grimbergen, ingemetseld in de schuur, herinnert aan de heropbouw ervan in 1776. Deze hoeve verwierf enige bekendheid door de opnamen voor het TV-feuilleton *Een mens van goede wil*.

Aan de overzijde van de weg ligt Groot Amelgem met boerenhuis uit de 17de eeuw en stallingen uit de 18de eeuw. Hier staat ook de Duivelschuur uit 1636 die haar naam ontleende aan het pact dat pachter Jan van Bever (+ 1644) sloot met de duivel om in één nacht een schuur te bouwen groot genoeg om heel zijn oogst in op te bergen. (De legende verscheen als stripverhaal in Randkrant, jrg. 5, nr. 6, nvdr)

In deze oude hoeve, tot het laatste decennium van de 18de eeuw bezit van de abdij van Grimbergen, werd in 1792 kardinaal Engelbert Sterckx geboren, die in 1832 aartsbisschop van Mechelen zou worden. Een breeddenkend en vooruitziend man door wiens toedoen in het pas onafhankelijke België 'de meest liberale grondwet van Europa' werd goedgekeurd. Hij was ook de heroprichter van de Leuvense universiteit in 1834 en nam het initiatief voor de congressen van Mechelen in 1863-1864.

Jaak Ockeley

FOTO: KRIS MOUCHAERS

WEMMEL

Spontane mensen gezocht

Het dagcentrum van het AZ-VUB in Wemmel 'Thuis voor psychosociale Oncologie en Palliatieve Zorg', kortweg TOPAZ, is op zoek naar vrijwilligers. 'In ons

ge sfeer te verhogen.' Het dagcentrum bestaat nu bijna vijf jaar en wil zijn bestaande ploeg vrijwilligers uitbreiden. 'Een bepaalde opleiding is niet nodig, we

zijn op zoek naar spontane mensen die positief ingesteld zijn en bereid zijn zich open te stellen voor onze zwaar zieke 'gasten'. Hen een luisterend oor of een helpende hand kunnen bieden is het enige wat

FOTO: PATRICK DE SPIEGELAERE

dagcentrum vangen we mensen op tijdens of na een zware behandeling voor een ernstige ziekte', legt verantwoordelijke Sabien Bauwens uit. 'We bieden hen activiteiten aan om hun fysieke en psychische welzijn in een gezelli-

ge vragen', aldus Sabien Bauwens.

Wie interesse heeft om als vrijwilliger aan de slag te gaan bij TOPAZ kan terecht bij Sabien Bauwens: Topaz, Vander Vekenstraat 158, Wemmel, tel: 02-477 54 95.

TD

Kleine politiezones voelen zich door overheid in de steek gelaten

Jozef Koeks is de geknipte man om over de verschillen tussen de vroegere politiediensten te praten. Hij startte zijn loopbaan bij de voormalige rijkswacht, waar hij verschillende diensten en graden doorliep. In mei 1999 stapte hij over naar de gemeentepolitie van Beersel om er politicommissaris te worden. Eind november van vorig jaar legde hij de eed af als eerste zonechef van de groene randgemeente.

Zijn de verschillen tussen de vroegere rijkswacht en gemeentepolitie zo groot als her en der wordt beweerd?

Koeks 'Er zijn inderdaad verschillen, maar de media overdrijven die sterk. De rijkswacht had het voordeel dat ze goed georganiseerd was, en bovendien was er een goed contact tussen top en basis. Nieuwe richtlijnen goot de staf in verstaanbare taal, zodat de mensen op het terrein snel begrepen

Jozef Koeks

wat er van hen verwacht werd. De gemeentepolitie had dan weer andere kwaliteiten. Zij had bijvoorbeeld een beter contact met de bevolking waardoor ze problemen als lawaaihinder, burenruzies en rondhangende jongeren traditioneel veel beter inschatte.'

Rattenvergift meegeven

Hoe verloopt de integratie van beide politiediensten in dit korps?

Koeks 'Vlot! De samenwerking tussen rijkswacht en gemeentepolitie in deze gemeente verliep in het verleden ook al erg goed. Die positieve houding heeft veel te maken met de ingesteldheid van de burgemeester. Voor hem maakt het niet uit wie er wat doet, zolang het werk maar gedaan is. Natuurlijk zijn er altijd wat gevoeligheden. Voor sommige ex-rijkswachters was het een heuse aanpassing dat ze zich niet meer uitsluitend met criminaliteitsbestrijding moeten bezighouden. Bepaalde dingen leken hen nogal banaal; kinderen helpen oversteken aan de school, een burger aan het onthaal rattenvergift meegeven... Maar ook voor de vroegere politiemannen is het wennen. Nu moeten ze al eens naar Brussel om daar heel de dag in het justitiepaleis gevangenen te begeleiden, iets wat hen voorheen nooit werd gevraagd.'

Kampt de zone nog steeds met een personeelstekort?

Koeks 'Eigenlijk wel. Volgens federaal minister van Binnenlandse Zaken Dusquesne zijn 38 manschappen voldoende in dit korps. In de praktijk is dat echt wel te weinig. De gemeenteraad besloot in januari dat we 10 extra mensen in dienst mochten nemen die uit de gemeentekas betaald zouden worden. Maar een erg late richtlijn van Binnenlandse Zaken bepaalde ineens dat we die 10 plaatsen niet mochten invullen. Toch is het van groot belang dat er snel versterking komt. Eind dit

jaar al wil de overheid nagaan of de kleine zones voldoende renderen, en zoals we momenteel draaien, zal men besluiten dat Beersel niet leefbaar is. Een fusie met één of meer omliggende zones zit er waarschijnlijk aan te komen.'

Ziet uw korps zo'n fusie wel zitten?

Koeks 'Tja... Het voordeel van een kleine zone als Beersel is toch dat je dichter bij de bevolking staat. Je vangt meer op, je weet wat er leeft. Ook het contact met je personeel is in een kleine zone vaak beter. De drempel om bij mij binnen te stappen, is voor sommigen nu al hoog, en dat zal er in een grote zone niet beter op worden. Waarschijnlijk zal het persoonlijk contact minder zijn, en dat schrikt mijn mensen toch wat af. Als we met 48 manschappen zouden zijn, kunnen we de voordelen van een kleine en een grote zone combineren. Dan drijven we de samenwerking met de naburige zones Halle en Sint-Pieters-Leeuw nog op. Nu al wisselen we personeel en materiaal uit, maar in de toekomst zou dat nog veel verder kunnen gaan.'

Weifelend beleid

Veel burgemeesters en zonechefs zijn niet te spreken over de rol van het ministerie van Binnenlandse Zaken in heel de hervormingsoperatie. Staat u ook aan de klaagmuur?

Koeks 'Vooral de trage en wispelturige besluitvorming speelt ons parten. We tekenden het personeelsplan uit op basis van de gegevens waarover we destijds beschikten en hadden recht op 38 man personeel. Ondertussen kregen we er een paar opdrachten bij. In het kader van de hervorming van de parketten, is het APA (Autonome Politiezone Afhandeling, nvdr) systeem ingevoerd. Het komt erop neer dat we lokaal een deel van het werk van de parketten moeten overnemen. Gevolg: ik moet voor die hervorming een aantal men-

FOTO: KRIS MOUCHAERS

Luc Tordeur (l), Paul Vanwinckel en Jozef Koeks

sen inzetten die ik uiteraard op andere plaatsen moet missen. Onlangs ontvingen we weer een nieuwe omzendbrief. Nu moet elke zone nog eens een officier hebben die zich exclusief bezighoudt met intern toezicht. Ook die persoon moet ik elders weghalen.

‘Tegenwoordig richten ze in Brussel hun aandacht vooral op de grote steden, die extra middelen krijgen. Ze vergeten dat andere zones ook met problemen kampen’

De regeling van ziektedagen is al ettelijke keren veranderd en op het statuut voor het burgerpersoneel heeft nog steeds niemand zicht. Als je naar het sociaal secretariaat belt, krijg je, afhankelijk van wie je aan de lijn hebt, een ander antwoord. Ofwel komen de richtlijnen te laat, ofwel veranderen ze voortdurend. De overheid beseft niet wat voor gevolgen haar weifelend beleid op het terrein heeft. Lokaal voelen we ons daardoor soms in de steek gelaten. Tegenwoordig richten ze in Brussel hun aandacht vooral op de grote steden; Gent, Antwerpen en Charleroi kunnen rekenen op extra middelen. Ze vergeten dat andere zones ook met problemen kampen. In Beersel hebben we nogal wat last van importcriminaliteit en verkeersproblemen door de nabijheid van Brussel. Die toestanden willen we zo efficiënt mogelijk aanpakken, maar ook wij hebben daarvoor middelen nodig.’

Slaagt u er ondanks het nijpende tekort aan mensen toch in om een wijkwerking uit te bouwen?

Koeks ‘Ja, dat is één van onze prioriteiten. We sturen onze wijkagenten

naar wijkfeesten, maar ook naar de achtergestelde buurten. Zo zien ze wat er leeft bij de bevolking. Wat criminaliteit betreft, proberen we de meldingsbereidheid in de hand te werken. Met de hulp van de bevolking trachten we zaken op te lossen, en als het lukt, kondigen we dat ook aan in de pers. Mensen moeten actief betrokken worden bij het veiligheidsbeleid. Een andere pijler is ons verkeersbeleid. Fout parkeren, door het rood rijden, overdreven snelheid,... zulke dingen kunnen niet door de beugel. Tegelijk proberen we preventief op te treden via overleg met de dienst ruimtelijke ordening. Zo hopen we de lokale politiek bewust te maken van het verkeersprobleem.’

Kirsten Bertrand

Hervorming brengt niet meer blauw op straat

Paul Vanwinckel en Luc Tordeur maken allebei deel uit van de lokale politie van Beersel. Vanwinckel was voor de hervorming aan de slag bij de gemeentepolitie, Tordeur zat bij de rijkswacht. Over de sfeer in hun korps zijn de heren unaniem: die is goed. ‘Dat kan niet gezegd worden over de sfeer in een aantal naburige korpsen’, vertelt Luc Tordeur. ‘Er doen geruchten de ronde over naburige zones, waar nog een sterk onderscheid heerst tussen rijkswacht en politie. Veel hangt af van de ingesteldheid van de korpschef. Op dat vlak mogen we eigenlijk wel van geluk spreken. Onze baas heeft de twee diensten van dichtbij meegemaakt en kent de gevoeligheden. Dat is een groot voordeel.’

Vanwinckel maakt deel uit van de interventie eenheid. Volgens hem heeft de regering de hervormingen te snel willen doorvoeren, waardoor ze heel wat praktische problemen over het hoofd heeft gezien. ‘Doel van de hele operatie was: meer blauw op straat. Vóór de inplanting van de nieuwe politie patrouilleerden gemiddeld twee ploegen per dag. Ik kan je verzekeren dat het er nu niet meer zijn. Ik denk dat de bevolking dat nog niet ten volle beseft. We zitten weliswaar in een overgangsfase, maar toch.’ De nieuwe tweedeling tussen federale en lokale politie vindt Paul Vanwinckel overbodig. ‘Vroeger zat men met de tweestrijd tussen rijkswacht en politie. Om daaraan een einde te maken, hervormt men het apparaat. Maar wat zie je? Men creëert opnieuw twee niveaus. Het zou me niet verwonderen als de communicatieproblemen van vroeger ook nu weer de kop gaan opsteken. Voor je het weet nestelt het onderscheid zich in de hoofden van het personeel en de bevolking.’

Luc Tordeur is coördinator Jeugd en Gezin. Als lid van de lokale recherche speelt vooral de werkdruk hem parten sinds de hervorming. ‘Eigenlijk kampen we hier al een tijd met een belangrijk personeelstekort. Nu rijkswacht en politie onder één dak zitten, moeten we samen alle zaken afhandelen. Maar sommige leden van het rechteam worden ook nog op andere diensten ingezet, wat wel voor stress zorgt.’

‘Binnen ons korps verloopt de communicatie heel vlot, maar tussen de korpsen onderling kan het nog veel beter. We werken ondertussen intensief samen met Halle en Sint-Pieters-Leeuw, maar aan de onderlinge informatie-uitwisseling moet nog gesleuteld worden’, stelt Paul Vanwinckel. ‘De angst om te fusioneren zit er ook wel wat in’, aldus Tordeur. ‘Nu kent iedereen hier iedereen. Als Halle, Beersel en Sint-Pieters-Leeuw zouden fusioneren, gaan we met z’n allen op in één grote groep. Dan weet je ook niet waar je terecht komt’, besluit hij.

KB

'Wij willen de Zenne herbronnen, reanimeren, herwaarderen. We willen haar uit haar keurslijf bevrijden' zo staat het in een heus Zennemanifest van de vzw ZenneSenne asbl. De vzw werd begin dit jaar opgericht 'om duizend redenen die allemaal te maken hebben met liefde voor de zo lang verguisde rivier'. Bij het manifest van de vzw hoort ook een apotheose: zondag 22 september 2002 wordt 'Zot van de Zenne-dag'.

Een van de oprichters van de vzw en woordvoerder ervan is Peter Lombaert. Hij is zelf zot van de Zenne, journalist bij het TV1 programma 'Vlaanderen Vakantieland' en woonachtig in Overijse.

De Zenne, volgens de vzw de enige echt Belgische rivier, ontspringt in Henegouwen, vlak bij Soignies, en mondt 103 kilometer verder uit in het godvergeten Zennegat, bij Mechelen. Ooit kronkelde de Zenne door Brussel - de huidige hoofdstad ontstond overigens op een eilandje in de Zenne - maar in de 19de eeuw besloot de overheid de rivier te overwelden. De mooie meanders moesten plaats maken voor brede boulevards.

Peter Lombaert 'De Zenne zorgde voor industrialisering, overbevolking, verontreiniging, epidemieën en overstromingen, want net zoals in andere steden was een rivier toen niet meer dan een open riool. De Brusselse bourgeoisie, die altijd al had opgekeken naar Parijs waar politicus en 'préfet de la Seine' Georges Haussman de volkswijken plat gooide om er rechte lanen aan te leggen, besloot komaf te maken met de bron van verderf, en meteen ook

FOTO: PATRICK DE SPIEGELAERE

Peter Lombaert

'De Zenne is de mooiste rivier van België'

met de volkswijken in het overstromingsgebied. Toch is de Zenne een van de mooiste rivieren van België, of dé mooiste. Waarom? Omdat ze meandert! Vroeger werden de meeste rivieren namelijk rechtgetrokken. Zo zag ik onlangs in het informatieboekje van Overijse iets staan over de 'Dienst rechttrekkingen van waterlopen'. Een rivier moest rechtgetrokken worden, het hoorde toen gewoon zo. De Zenne lieten ze met rust, vermoedelijk omdat ze zo vies was.'

Onzichtbare Zenne

PL 'Normaal zie je aan een rivier tuinen, terrasjes, steigers en ander moois, maar langs de Zenne zie je alleen maar onkruid en schuttingen, de mensen die er langs wonen willen de rivier gewoon niet zien, en dat is jammer. De hele vallei heeft een nieuwe dynamiek nodig en daar kan de Zenne voor zorgen, dat is het standpunt van de vzw. Het kàn, kijk maar naar Beersel bijvoorbeeld, daar is de Zenne prachtig en niet rechtgetrokken. Ik heb de Zenne twee keer afgevaren, één keer voor een radioreportage en één keer voor een reeks op TV Brussel. Naar aanleiding daarvan lieten heel wat mensen weten dat ze vonden dat

er 'iets' moest gebeuren. Dat leidde twee jaar geleden tot een fietstocht van Mechelen naar Brussel, stroomopwaarts dus. De krant De Morgen had de lezers opgeroepen om 'Zenne-sonnetten' te schrijven en die werden die dag door dichters langs het parcours voorgelezen. Het was een groot succes en we vonden dat er nog 'iets' moest komen. En waarom de Zenne niet weer tot leven wekken? We, de vzw ZenneSenne, staan versteld van de respons; op een paar maanden tijd waren er zo'n vijftig organisaties en comités die enthousiast reageerden.'

Zot van de Zenne, Fou de la Senne

PL 'De Zot van de Zenne-dag is natuurlijk een symbolische actie, maar we willen meer. In de vier steden - Brussel, Halle, Vilvoorde en Soignies - waar de Zenne overweld is, moet de rivier weer zichtbaar gemaakt worden. Wat dat betreft willen we binnen dit en tien jaar concrete resultaten. In Brussel zelf willen we als eerste resultaat iets 'blijvends'. Dat kan een muurschildering zijn of een aangeduid parcours. Ook in de rand moet er wat gebeuren. In Beersel heb je wel al een wandeling, maar er moet meer komen, bijvoorbeeld een fiets- en wandelpad van de bron tot aan de monding. Wij dromen van de Zenne als een groen lint. Voor Vlaams-Brabant kan zo'n lint heel wat betekenen op het vlak van groen-toerisme. Momenteel zijn daar nog altijd niet veel voorzieningen voor toeristen, maar ja, wie gaat er nu ook een hotel openen in een buurt waar geen mooie fiets- en wandelpaden zijn? Zijn die er wel, dan komen er al snel hotelletjes, cafés, musea, bedrijfjes, streekproducten en noem maar op. Kijk maar naar de Leie, in elke gemeente langs de rivier gebeurt er wel wat.'

Een stil succesprogramma

PL 'Tot ik voor Vlaanderen Vakantieland ging werken, kwam ik niet zo vaak in Vlaanderen. Vroeger had je twee soorten families, de ene soort ging naar de zee, de andere naar de Ardennen. Ik behoorde tot de tweede soort. Nu, na bijna vijf jaar, moet ik toegeven dat ik nog altijd mooie dingen ontdek en dat er echt veel te zien is, maar wat je - helaas - ook in heel Vlaanderen ziet, is die akelige lintbebouwing.

Vlaanderen Vakantieland is wat men een 'stil succesprogramma' noemt. Zaterdag na het journaal van 18.00 uur is niet meteen prime time, maar 40% van de mensen die dan voor de televisie zitten, kijken naar Vlaanderen

'In de vier steden - Brussel, Halle, Vilvoorde en Soignies - waar de Zenne overweld is, moet de rivier weer zichtbaar gemaakt worden'

Vakantieland. We hebben ongeveer 700.000 kijkers in Vlaanderen en evenveel in Nederland.

Sinds ik voor Vlaanderen Vakantieland werk, neem ik veel vaker de wagen, terwijl ik vroeger in Brussel geen wagen nodig had en alles met de fiets deed, zo'n duizend kilometer per maand. In Brussel kun je overigens een fietsparcours afleggen van 30 kilometer waarvan 22 kilometer in het groen en nooit verder dan 6 kilometer van de Grote Markt gelegen is. Eén Brusselaar op twee heeft helemaal geen auto en toch geldt voor de hoofdstad nog altijd dat men er met de wagen zo snel mogelijk in, uit en door moet kunnen.

Samen met drie Vlamingen richtte ik in 1992 de vzw Pro Velo, een vereniging van en voor fietsers, op. Nu zetel ik alleen nog in de Raad van Bestuur. We wilden ook iets zoals de Gordel, maar dan in Brussel. Het werd De Binnenband en de eerste keer waren er al meteen vijf à zesduizend deelnemers. We organiseerden nog meer, bijvoorbeeld thematische fietstochten in Brussel, en daarom werd het een tweetalige vzw. Dat is altijd wat moei-

lijk werken, vooral als het over overheidssubsidies gaat. De Franse Gemeenschap wil alleen maar geld geven als het om Franstalige initiatieven gaat en dat geldt net zo goed voor de Vlaamse Gemeenschap. Ik begrijp het wel, maar het is jammer.'

Brussel de vijand

PL 'Op mijn 18de wilde ik journalist worden en kreeg ik het advies dat je dan economie of rechten moest gaan studeren voor de 'algemene vorming', en daarna iets dat je echt graag wilde. Het werd Rechten en Filosofie, eerst in Brussel en dan in Leuven omdat ik ook wel eens op kamers wilde. Waarom ik niet langer in Brussel woon? Het is nu eenmaal niet zo makkelijk om er een huis met een tuin te vinden en toen we de kans kregen om in Overijse te gaan wonen, hebben we die gegrepen. We wonen net buiten het centrum, in het groen. Overijse is mooi, de - rechtgetrokken - IJse is mooi, maar het kan nog beter, zonder een drukke steenweg die door het centrum loopt bijvoorbeeld.

Voor ik in Overijse terecht kwam, woonde ik in Hoeilaart. Vandaar kon je - dankzij het gemeentebestuur - goedkoop met de bus naar Leuven. Maar wie gaat er naar Leuven om te winkelen, bijna niemand! De meeste mensen gaan naar Brussel, maar dat

mag je niet luidop zeggen, want in de rand is het nog altijd een beetje zo dat Brussel de vijand is. Jammer is dat.'

Geneviève Ostyn

Vzw ZenneSenne, Laarbeeklaan 70,
1090 Brussel, tel. 02-474 10 50,
fax 02-474 10 59, info@zennesenne.be

Coördinatie 'Zot van de Zenne',
p/a Constrasten, Ravensteingalerij 4 bus 3,
1000 Brussel, Jan Laureys, tel. 02-511 01 07

Pro Velo: www.provelo.be

Peter Lombaert: 'Our dream is to make the River Zenne into a 'green ribbon' running through Flemish Brabant'

'The Zenne is one of the most beautiful rivers in Belgium. The most beautiful, perhaps, and precisely because it's so meandering! In days gone by, most rivers were 'straightened out' - that seemed to be the thing to do. But they left the Zenne to go its own way, presumably because it was so dirty.' Those are the words of Peter Lombaert, one of the founders of vzw ZenneSenne asbl. The non-profit-making body was founded at the beginning of this year 'for thousands of reasons that are all associated with love for a river that's been so much maligned and abused for so long'. But the organisation's actual manifesto also involves turning just another day of the year into something really special: Sunday 22 September 2002 will be 'Zot van de Zenne-dag' ('Crazy About the Zenne Day').

'The Zot van de Zenne-dag is just a symbolic action, of course, but we want it to be something more than that. In the four towns where the Zenne is currently arched over - Brussels, Halle, Vilvoorde and Soignies - we want the river to be uncovered and made visible again. And we expect to see definite results within the next ten years', says Lombaert, who is himself a native of Overijse, defiantly.

Ziekenhuisschool De Bijtjes in Vlezenbeek maakt school in Oekraïne

Hilde Lemey is directrice van de ziekenhuisschool De Bijtjes in Vlezenbeek. Daar krijgen kinderen met verworven en niet-verworven hersenletsels revalidatie en aangepast onderwijs. In haar vrije tijd zet ze zich in voor Dytyna, een project van Leraars Zonder Grenzen voor mindervalide kinderen in West-Oekraïne.

Ruim een jaar geleden kwam Hilde Lemey in contact met het Tacis-Lien-project. Dat beoogt de sociale reïntegratie van kansarme jongeren in het Oekraïense district Berezjany. Haar interesse was snel gewekt en haar hulp meer dan welkom. Naast Tacis-Lien zette Hilde daarom een eigen project op poten. Ze doopte het 'Dytyna', wat staat voor 'kind' in het Oekraïens. 'We zetten ons mee in voor kansarme jongeren', zegt ze, 'maar omdat ik gespecialiseerd ben in het begeleiden van gehandicapte kinderen, vond ik het logisch dat we met Dytyna speciaal iets voor hen zouden doen.'

Van nul beginnen

In Oekraïne bestaan wel scholen voor licht mentaal gehandicapten, doven en kinderen met tbc, maar didactisch materiaal is er niet en de leraren krijgen geen speciale opleiding. Voor zwaar mentaal gehandicapte jongeren is er helemaal niets. 'Ze blijven gewoon thuis, maar hun ouders weten zich geen raad met hun mindervalide kind omdat niemand hen ooit heeft verteld hoe ze ermee moeten omgaan. Een cruciale stap is dus leraren specifiek opleiden om aan deze kinderen les te geven en daarmee zijn we nu bezig', legt Hilde Lemey uit. 'In de voorbije paasvakantie hebben we de leraren van het buitengewoon onderwijs onze didactische methodes bijgebracht, en die zijn ze nu al aan het toepassen.' Op een jaar tijd heeft de organisatie weliswaar veel vooruitgang geboekt, maar het uiteindelijke doel is nog veraf. 'Het is mijn grote droom

FOTO: KRIS MOUCHAERS

Hilde Lemey

om in het kinderziekenhuis van Ternopil een school zoals De Bijtjes op te richten. Voor het zo ver is, is er nog een lange weg te gaan, want er is daar niks, hè', zegt Hilde. 'De mensen zijn ontzettend arm. Het sanitair bijvoorbeeld ligt er verwaarloosd en vuil bij en moet dringend vernieuwd worden. Gelukkig willen enkele technische leraren uit Halle daar in de zomer aan gaan sleutelen.'

100 paar sportschoenen gezocht

Straks stappen Hilde Lemey en tien collega's opnieuw op het vliegtuig richting Oekraïne, want in augustus staat er een sportkamp voor mindervalide kinderen en wezen op het pro-

gramma. Er komen 100 kinderen en die hebben natuurlijk sport- en spel materiaal nodig. Voor de houten spullen heeft Hilde al een oplossing gevonden. 'Ik heb daar een jeugdgevangenis bezocht waar de jongeren een opleiding schrijvenwerkers kunnen volgen. Zij zullen dat materiaal voor ons maken. Zo is niet alleen Dytyna geholpen, maar krijgt ook het werk van die jeugdige delinquenten meer zin.' Toch is nog niet alles in kannen en kruiken; 100 paar sport- en voetbalschoenen, t-shirts en shorts zijn geen overbodige luxe op een sportkamp en die zijn er nog niet. 'Het gebrek aan geld is ons grootste probleem', vertelt Hilde Lemey. 'De vereniging moet

alles zelf bij elkaar schrapen, want het Vlaamse departement van onderwijs springt niet bij. Oekraïne is geen kandidaat-lidstaat van de EU en hoort evenmin tot de bevoorrechte ontwikkelingslanden, anders lag er wél een som te wachten.' Dytyna rekent daarom op giften van particulieren en bedrijven, want de school voor hersenverlamde kinderen moet en zal er komen.

Ines Minten

Wil u Dytyna steunen?

Uw gift is welkom op rekening
293-0341521-39.

Voor meer info of materiële hulp:
Hilde Lemey, 02-356 56 89,
hilde.lemey@pandora.be

Krankenhausschule De Bijtjes in Vlezenbeek macht Schule in der Ukraine

Hilde Lemey ist Direktorin der Krankenhausschule De Bijtjes in Vlezenbeek, in der Kinder mit Hirnverletzungen Rehabilitationsbehandlungen und einen auf ihre Bedürfnisse zugeschnittenen Unterricht erhalten. In ihrer Freizeit setzt sie sich für Dytyna ein, ein Projekt von 'Leraars Zonder Grenzen' für behinderte Kinder in der West-Ukraine. 'Für geistig schwer behinderte Jugendliche gibt es dort überhaupt keine Einrichtungen. Von entscheidender Bedeutung ist, Lehrer speziell für den Unterricht mit diesen Kindern auszubilden', erklärt Hilde. 'In den letzten Osterferien haben wir den Lehrern für das Sonderschulwesen unsere didaktischen Methoden nahegebracht, und die setzen sie jetzt bereits ein. Mein großer Traum ist, im Kinderkrankenhaus von Ternopil eine Schule wie De Bijtjes einzurichten. Aber bis es soweit ist, haben wir noch einen langen Weg vor uns.'

VAN 3/6 TOT 4/7

RANDEUIT

A G E N D A

Nieuw Kleinkunstfestival in Overijse

Raymond van het Groenewoud

Bent u een liefhebber van kleinkunst en een fervent bezoeker van gezellige en ongedwongen openluchtfestivals? Dan kunt u dit jaar ook Overijse aan uw zomerse festivalkalender toevoegen. Op 30 juni wordt het centrum van Jezus-Eik immers omgebouwd tot een heus festival dorp waar o.a. Armand, Kris De Bruyne, Zjef Vanuytsel, Johan Verminnen en Raymond van het Groenewoud neerstrijken.

Kleinkunstfestival Overijse
Jezus-Eik, zondag 30 juni 2002,
wandeling om 10.00, festival vanaf
13.00, bal vanaf 22.00
Info: tel. 02-657 31 79,
e-mail info@kleinkunst.be,
website www.kleinkunst.be
Zie ook pag. 15 van deze Randuit

FOTO: ARCHIEF PROCESSIECOMITÉ

100 jaar Paardenprocessie in Opwijk

Een luisterrijke hulde aan de apostel Paulus, een paardenprocessie, de zegening van een relikwie. Het lijkt niet meer van deze tijd, maar in Opwijk maken deze elementen al eeuwen een essentieel onderdeel uit van de jaarlijkse feestdag. Dit jaar trekt de roemruchte Sint-Pauluspaardenprocessie voor de honderdste keer door de gemeente. Opwijk bereidt zich voor op een folkloristische en toeristische hoogdag.

Sint-Paulusprocessie
Opwijk, zondag 30 juni vanaf 15.00
Op pagina 18 van deze Randuit vindt u meer
details over de Sint-Paulusprocessie

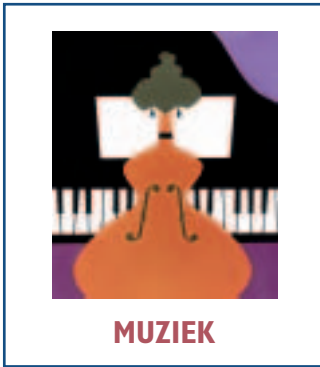
Vlaanderen feest

'Vlaanderen feest!'. Dat is het motto waaronder de jubileumviering van de Vlaamse feestdag - 700 jaar na de Guldensporenslag - op 11 juli zal verlopen. Een leuke die u heel letterlijk mag nemen want als het van de Vlaamse overheid afhangt, heeft niemand nog een excuus om dit jaar niét aan het feesten te gaan. Met de uitgifte van feestcheques wil de overheid lokale initiatieven zoals burenfestivals centraal stellen, maar ook van de 308 Vlaamse gemeenten mag u dit jaar een extra inspanning verwachten. De apotheose van de feestelijkheden moet het totaalspektakel 'De Gulden Ontsporing' in Brussel

worden, met een avondvullend feest op de Grote Markt, maar ook met evenementen overdag. 'De Parade van de Zotte Mutsen' brengt een selectie uit het beste straattheater en in 'Het Groot Muziek' en 'De Mond Vol' wordt respectievelijk het accent gelegd op muziek en woord.

Voor meer informatie over het uitgebreide programma van 'Vlaanderen feest!' kunt u contact opnemen met het Secretariaat Vlaanderen Feest!, tel. 03-238 20 02, fax 03-248 80 30, e-mail 11-daagse@skynet.be, website www.vlaanderenfeest.be

VLAANDEREN
FEEST! TER GELEGENHEID VAN 11 JULI

MUZIEK

KLASSIEK

**ZONDAG 9 JUNI
SINT-GENESIUS-RODE**

GC De Boesdaalhoeve en kerk Rode
(GC De Boesdaalhoeve) 02-381 14 51
Hoevestraat 67

Intervoces-festival in het kader
van Gluren bij de burens met Lieve Jansen
(mezzosopraan) en Johan Van Den Bossche
(gitaar)

● 14.00 samenkomst aan GC

NIET TE MISSEN

LITERAIRE AVOND

Kleine lettertjes met grote gevolgen

De Nederlandse schrijver Oscar van den Boogaard (38) noemt zichzelf een lichtvoetige existentialist. Dat niet alles in het leven rozengeur en maneschijn is, ontdeedte hij toen hij nog als jurist werkzaam was in het Brusselse advocatenmilieu. De kleine lettertjes van de wet baarden ook acteur en schrijver Josse De Pauw heel wat kopzorgen. In zijn autobiografisch boek 'Werk' schetst hij een beeld van zijn problemen met de administratie inzake de verblijfsvergunning van zijn Aziatische vrouw, de danseres Fumyo Ikeda. Beide auteurs gaan nu als geletterde mensen met elkaar een dialoog aan. Ze hebben het duidelijk niet begrepen op de strakke maatschappelijke structuren en de holle stadhuiswoorden waarmee ambtenaren mensen van het kastje naar de muur sturen. Om gelukkig te zijn, zet je dat maar allemaal best van je af.

LD

Geletterde mensen met Josse De Pauw en Oscar van den Boogaard
Opwijk, CC Hof ten Hemelrijk,
op dinsdag 4 juni om 20u30
Info: tel. 052-35 06 12
Grimbergen, CC Strombeek,
op vrijdag 7 juni om 20u15
Info: tel. 02-263 03 43

Josse De Pauw

Oscar van den Boogaard

NIET TE MISSEN

FOTOTENTOONSTELLING

Peilen naar mensen

Fotograaf Frans de Vriese peilt in zijn foto's naar de gemeedsgesteltnis van bedreigde bevolkingsgroepen. Schamen ze zich over hun armoede of zijn ze helemaal niet geïnteresseerd in materieel comfort omdat ze hun levenskracht uit spirituele waarden putten? Zijn marktportretten en sfeerbeelden uit sloppenwijken en steegjes lijken te leven. Op de verweerde gezichten van de mannen en vrouwen voor zijn lens zijn de groeven dankzij de gebruikte zwart-wit techniek bijna te tellen. Als hij feestjes vastlegt gebruikt de Vriese kleur, en dat levert een prachtig contrastrend resultaat op. Hoe het er tegenwoordig in Cuba aan toegaat, laat fotograaf Rik Van den Bussche zien. Rum is daar in de 'cantina's' nog altijd populairder dan bier en wijn. In Havana en Santiago wordt vooral op straat geleefd en in tegenstelling tot het Westen is er geen sprake van een generatiekloof. Het is heel normaal dat jongeren veelvuldig met ouderen optrekken. Voeg daarbij de talloze activiteiten in openlucht en een bloeiende uitgaanscultuur, en je hebt de ingrediënten voor vaak ontwapenende foto's.

LD

Frans de Vriese - Bedreigde volkeren, van 5 juni tot 24 juni
Rik Van den Bussche - Het gelaat van de straat, van 26 juni tot 2 september
Wemmel, GC De Zandloper Info: tel. 02-460 73 24

FOTO: FRANS DE VRIESE

FOTO: RIK VAN DEN BUSSCHE

De Boesdaalhoeve, 14.30 vertrek de geleide wandeling, 16.00 concert in de kerk van Rode, aansluitend om 17.00 receptie

**ZONDAG 16 JUNI
GRIMBERGEN**

Basiliek 02-260 12 98
(Gemeentewinkel)

Vlaamse beiaarddag
gastconcert met Kenneth Theunissen
● 16.30

Kerk Sint-Genesius-Rode

EERSTE KLEINKUNSTFESTIVAL IN DE RAND

Nieuwkomers en levende legendes
op Kleinkunsthof

Als voorbereiding op het eerste kleinkunsthof in de rand werd de voorbije maanden een Nekkawedstrijd georganiseerd voor jong talent. De vier beste groepen van die wedstrijd maken nu hun opwachting op dit kleinkunsthof. Het vierkop-pige Oeda bijt de spits af met een jazzy folkconcert. De groepsnaam is afkomstig uit een sprookje van Anton Pieck, waarin een prinses zich 's nachts op pad waagt met een ridder. De uilen begroeten haar met 'oeda!' Vervolgens is het de beurt aan Amuze uit Tervuren. Dit ensemble leunt aan bij de popmuziek, maar door de melancholische ondertoon klinken hun liederen even authentiek als negroïde blues. Het West-Vlaamse Sois Belle bouwt een salsafeestje rond pittige accordeonmuziek. Franse en Spaanse teksten worden verweven met Nederlandse poëzie. Yevgeni, dat de eerste prijs won op het Nekkawedstrijd, sluit het voorprogramma af met een gewaagd repertoire waarin maatschappelijke mistoestanden worden aangeklaagd. De groep rond Klaas Delrue inspireert zich ondermeer op de muziek van Serge Gainsbourg. Ook op het interfacultair songfestival van de Leuvense universiteit gooiden deze jongens hoge ogen. De legendarische Eindhovense 'selfkicker' Armand van 'Ben ik te min omdat je ouders meer poen hebben dan de mijne' opent rond vier uur het tweede luik van het kleinkunsthof. Deze Eindhovense excentriekeling was indertijd één van de boegbeelden van de provobeweging en de hippies. Doorgaans rolt hij tussen de songs zijn onmisbare 'jointjes'. Hij geeft de microfoon door aan zijn Vlaamse zielsverwant Kris de Bruyne, die ons ongetwijfeld nog eens zal vergasten op zijn lofzang aan magisch Amsterdam. Uiteraard komen ook de chansons uit de recente langspeler 'Buiten de wet' aan bod.

Zjef Vanuysel

De stem van Zjef Vanuysel, die tot festivalpeter werd gepromoveerd, klinkt nog even gebarsten als in de periode van 's middags word ik wakker met een houten kop'. Hij bejubelt de hupse benen van Marlene en kijkt verwaasd naar de zotte morgen. Johan Verminnen weeft door zijn nostalgische 'Swingen tot morgenvroeg' nog altijd het pakkende 'Laat me nu toch niet alleen' en het vrolijke 'In de Rue de Boucher'. Raymond van het Groenewoud en zijn Straffe Mannen brengen een selectie uit hun jongste concerttournee en de gelijknamige cd 'Een jongen uit Schaarbeek'. Na die poëtische doordenkertjes op het podium is er een kleinkunsthof met dansbare chansons van Liesbeth List, Hans de Booij en Herman van Veen. Op hun meezingers kan naar hartelust worden geslowd en geswingd.

Ludo Dosogne

Kleinkunsthof

Jesus-Eik/Overijse, zondag 30 juni

Vanaf 10 u: kleinkunsthofwandeling in het Zoniënwood (vooraf inschrijven)

Vanaf 13u (aan de kerk van Overijse) - de toppers van de Nekkawedstrijd: Oeda, Amuze, Sois Belle en Yevgeni
Vanaf 16 tot 23u (aan de kerk van Overijse) - de levende legendes: Armand, Kris De Bruyne, Zjef Vanuysel, Johan Verminnen en Raymond van het Groenewoud
Vanaf 22u: kleinkunsthof in GC De Bosuil in Jezus-Eik
Info: tel. 02-657 31 79, info@kleinkunst.be, www.kleinkunst.be

NIET TE MISSEN

KLASSIEKE MUZIEK

Bach op de 'trekzak'

In het kader van 'Gluren bij de burens' speelt accordeonist Ivan Smeulders composities van Vivaldi, Scarlatti, Bach en Mozart. De 'trekzak' of de 'handharmonica' wordt nog slechts zelden voor concerten gebruikt. Toch is het klankbereik van dit draagbaar instrument ongeëvenaard. Dat bewezen trouwens de talrijke accordeonclubs uit de jaren zestig, met als uitschieter het ensemble van Oscar de Naeyer. Omdat het repertoire van die clubs hoofdzakelijk uit populaire wijsjes bestond, raakte de accordeon, die ook minachtend de 'push box' werd genoemd, op de muziekacademies in diskrediet. Nog maar weinig componisten durven partituren voor dit instrument te schrijven. Sinds de opmars van de tango, waarin de kleinere 'bandoneon' een sleutelrol speelt, lijkt het tij te keren.

Ivan Smeulders

Voor zijn dansvoorstelling 'La Tristessa Complice', waaraan Smeulders zijn medewerking verleende, deed choreograaf Alain Platel zelfs een beroep op zeven accordeonisten.

Omdat het instrument pas in het begin van de 19de eeuw ontstond, moeten alle oudere composities worden 'gearrangeerd'. Iemand wiens naam onverbrekkelijk met de accordeon verbonden zal blijven, is de Argentijnse toondichter en bandoneonvirtuoos Astor Piazzolla. Uit zijn omvangrijk oeuvre laat Smeulders enkele opzweepende melodieën horen. Gewoontegetroouw is er vooraf een wandeling en nadien een receptie.

LD

Gluren bij de burens met accordeonist Ivan Smeulders
Vilvoorde, domein 'De drie fonteinen', zondag 9 juni
Concert om 16u, hollewegewandeling om 14u30, receptie om 17u
Info: tel. 02-255 46 90

ZONDAG 16 JUNI

OVERIJSE

CC Den Blank 02-687 59 59
Begijnhof 11

Gluren bij de burens

concert door Ricordanza met werk van Vlaamse componisten op piano en viool

● 11.00 concert, vanaf 14.00 start van de wandelingen

ZONDAG 23 JUNI

BEERSEL

CC de Meent 02-380 23 85
Gemeenveldstraat 34

Gluren bij de burens

het ensemble Oriana neemt u mee voor een muzikale reis door het Europa van de Renaissance

● 13.45 samenkomst aan de kerk van Dworp, 14.00 start wandeling, 16.00 concert, 17.00 receptie

NIET TE MISSEN

LIEDRECITAL

Romantische liederen van Schubert en tijdgenoten

Mezzosopraan Lieve Jansen en gitarist Johan Van den Bossche sluiten het Intervoces-festival af met aangrijpende liederen van Franz Schubert en gelijkwaardige composities van enkele tijdgenoten. De gitaarbegeleiding in plaats van een piano draagt bij tot het romantisch gehalte; de liederen krijgen enigszins het karakter van de laatmiddeleeuwse ballades van de hoftroubadours.

Franz Schubert (1797-1828) debuteerde al op zijn veertiende met het weemoedige lied 'Hagars Klage'. Toen had hij nog de ambitie om zangleraar te worden, maar omwille van zijn onstandvastige stem kwam hij voor deze job niet in aanmerking. Schubert was erg schuchter van aard en hij heeft in vrij benarde omstandigheden geleefd. Dankzij de materiële steun van enkele vrienden kon hij zich toch helemaal aan de muziek wijden. Tijdens zijn leven kreeg hij weinig erkenning, maar nu geldt hij algemeen als de grootmeester van het lied waarin God, de mens en de natuur centraal staan. Toen hij in 1828 op jeugdige leeftijd vroegtijdig aan tyfus overleed, had hij ruim 600 liederen gecomponeerd en nog een 400-tal andere werken, waaronder 9 symfonieën, sonates voor viool en piano, strijkkwartetten, verschillende opera's en kerkmuziek, 6 missen, e.a.

LD

Intervoces-festival met Lieve Jansen en Johan Van den Bossche
Sint-Genesius-Rode, kerk, zondag 9 juni om 16u.
Info: tel. 02-381 14 51 (GC De Boesdaalhoeve)

JAZZ & BLUES

VRIJDAG 7 JUNI

WEZMBEEK-OPPEM

GC De Kam 02-731 43 31

Beekstraat 172

Victoria Horne
en het Renaud Patigny
Ensemble

● 20.00

SINGER-SONGWRITER

ZATERDAG 22 JUNI

DILBEEK

Zaal Verloren Hofke 02-569 76 41

H.Theresiaalaan

Lynn Miles & Band

● 21.00

FILM

WOENSDAG 5 JUNI

OVERIJSE

CC Den Blank 02-687 59 59

Begijnhof 11

From Hell

● 20.30

WOENSDAG 12 JUNI

OVERIJSE

CC Den Blank 02-687 59 59

Lynn Miles

Begijnhof 11

8 Femmes

● 20.30

WOENSDAG 19 JUNI

OVERIJSE

CC Den Blank 02-687 59 59

Begijnhof 11

In the Bedroom

● 20.30

WOENSDAG 27 JUNI

OVERIJSE

CC Den Blank 02-687 59 59

Begijnhof 11

Panic Room

● 20.30

DINSDAG 2 JULI

DILBEEK

CC Westrand 02-466 20 30

Kamerijklaan

Erin Brockovich

● 21.00

in het kader van Kottekoer 2002, een zomers filmfestival van zes Dilbeekse jeugdclubs i.s.m. CC Westrand, **21.00** start kortfilm, **21.30** start hoofdfilm

NIET TE MISSEN

CHANSON

Een nieuwe Boudewijn de Groot

De rook om het hoofd van Boudewijn de Groot is grotendeels verdwenen. Hij profileert zich al lang niet meer als een bedremmelde of zweverige kleinkunstenaar, maar als een ervaren podiumbeest dat geen blad voor de mond neemt. Zijn protestsongs uit de jaren zestig klinken nu zelfs krachtiger dan ooit. Toch nam de succesvolle troubadour al verschillende malen afscheid van zijn publiek en verbleef hij geruime tijd aan de Amerikaanse westkust. Ook vertaalde hij heel wat Engelse detectives en realiseerde hij enkele films. Geheel onverwacht speelde hij zelfs de titelrol in de musical 'Tsjechov' van Robert Long. Maar oude liefde roest niet.

Kersverse, louterende chansons die inspelen op het huidige tijdsbeeld worden tijdens zijn optreden afgewisseld met opgefriste klassiekers van weleer.

LD

Boudewijn de Groot

Dilbeek, CC Westrand, vrijdag 14 juni om 20u30

Info: tel. 02-466 20 30

TENTOONSTELLINGEN

1 JUNI EN 2 JUNI
ALSEMBERG

Tuin der Onlusten 0486-80 64 48

Klutsstraat 24

Synxen - Pinkstertuin

met werk van Al Balis en Beg-Tsé

van 11.00 tot 19.00, bezoek
op afspraak is ook mogelijk

1 JUNI EN 2 JUNI

WEZEMBEEK-OPPEM

GC De Kam 02-731 43 31

Beekstraat 172

**Groepstentoonstelling
door de kunstkring
Wezembeek-Oppem**

van 10.00 tot 18.00

NIET TE MISSEN

WERELDMUZIEK-JAZZ

De onvoorspelbare klank van Maäk's Spirit Unplugged

House, techno en metal liggen weliswaar goed in de markt, maar kunnen Maäk's Spirit Unplugged niet echt bekoren. Dit nieuwe zesokoppig ensemble van trompettist Laurent Blondiau experimenteert liever met onvoorspelbare, maar alleszins akoestische klankbronnen. De stijl van de groep kan nog het best worden omschreven als ongecompliceerde wereldmuziek die aanleunt bij de geïmproviseerde jazz. De chaotische geluiden vloeien na verloop van tijd naadloos in elkaar. Dit vergt ook van de toehoorders

enige concentratie en vooral een doorgedreven luisterbereidheid. Tensorsaxofonist Jeroen van Herzele, bassist Otti Vanderwerf en tubaspeler

Michel Massot willen zo origineel mogelijk uit de hoek komen. Dat betekent dat ze de platgetreden paden vermijden en ook zichzelf niet herhalen. Gitarist Jean Yves Evrard laat zijn snaren zowel janken als ophitsen. Drummer Eric Thielemans hamert en tokkelt op het slagwerk zonder al te ritmisch te worden. Deze nieuwe groep doet er alles aan om het publiek met zijn bezwerende klanken en hordende melodiepatronen voor zich te winnen.

LD

Maäk's Spirit Unplugged
Beersel, CC de Meent, donderdag 20 juni om 20u30
Info: tel. 02-380 23 85

Maäk's Spirit Unplugged

Cesaria Evora eregast op Couleur Café

Cesaria Evora

De 58 jarige Kaapverdise diva Cesaria Evora is tijdens het laatste weekend van juni de eregast op het Brusselse wereldmuziekfestival Couleur Café. Met haar diepe, vol-dragen stem zingt ze meeslepende klaagliederen. Terecht wordt ze de koningin van de 'morna' genoemd. Omdat ze zich vereenzelvigd met haar ongefotuneerde landgenoten en ook met de franciscaner paters die in absolute soberheid leven, treedt ze principieel blootsvoets op. In haar recentste songs zinspeelt ze op de kwetsbaarheid van menselijke relaties. De composities werden ge-

schreven in Mindelo, de belangrijkste havenstad van Sao Vicente, waar Cesaria Evora meer dan een halve eeuw geleden werd geboren. Aanvankelijk zong ze niet voor geld, maar kreeg ze drank en sigaretten in de zeemanskroegen waar ze optrad. Gaandeweg begon ze zich te specialiseren in de Portugese fado. Ze ontwikkelde spontaan een eigen stijl, die nog weinig overeenkomsten vertoont met de meer gestructureerde 'saudade' van de beroemde Portugese Amalia Rodriguez.

Een andere uitschieter op de 13de editie van Couleur Café is de Malinees-Guinese zanger-verteller Mory Kante. Het is ook uitkijken naar de Cubaanse groep Los Van Van, die al drie decennia met hun opwindende Latinosalsa de podia en de danssalons onveilig maken. De acidjazz pioniers van US3 flirtten dan weer met de 'minimal music'. Nadat hun nieuwste langspeler 'An ordinary day in an unusual place' gratis werd verspreid op het internet, werd het titelnummer in een mum van tijd een culthit. Letters en cijfers zijn blijkbaar in de mode, want de vroegere roerganger van Manu Negra noemt zijn ensemble P18. Hij probeert tot een synthese te komen van rumba, house en big beat, door alles elektronisch te bewerken tot hij zijn utopisch 'Electropica' heeft gerealiseerd. Fervente raifreaks ontmoeten elkaar ongetwijfeld bij Rachid Taha. De reggaeliefhebbers komen aan hun trekken bij Sizzla.

De drie podiumtenten op Couleur Café zijn samen goed voor 19.000 toeschouwers. In de nabijgelegen soeks worden voor schappelijke prijzen wereldproducten verhandeld. Ook zijn er in de 'Goed-eten-straat' snacks verkrijgbaar uit de vier continenten.

Ludo Dosogne

Couleur Café start op vrijdag 28 juni en zaterdag 29 juni om 17u. Op zondag 30 juni zijn er concerten vanaf 15u. Er zijn tickets voor 1, 2 en 3 dagen. Adres: Thurn & Taxis, Picardstraat, 2 (naast het kanaal), Brussel.

Info: tel. 0900-26 0 25, www.couleurcafe.be

VAN 6 JUNI TOT 16 JUNI

OVERIJSE/JEZUS-EIK

GC De Bosuil 02-657 31 79

Witherendreef 1

Overzichtsexpo

door kunstkring Sakura

alle dagen van 9.00 tot 18.00

Begijnhof 11

Kathleen De Maeyer

maandag van 11.00 tot 17.00 en van 19.00 tot 22.00, van dinsdag tot zaterdag van 11.00 tot 22.00, zondag van 11.00 tot 18.00

VAN 7 JUNI TOT 30 JUNI

OVERIJSE

CC Den Blank 02-687 59 59

VAN 13 JUNI TOT 31 AUGUSTUS

TERVUREN

Opwijk viert 100 jaar Sint-Paulusprocessie

De apostel Paulus wordt al eeuwen vereerd in Opwijk. De verering ontstond vermoedelijk in het begin van de 15de eeuw, toen Sint-Paulus patroonheilige werd van deze Vlaams-Brabantse gemeente en dit naar aanleiding van de verbouwing van de Sint-Pauluskerk. In het midden van de 18de eeuw kreeg de parochie Opwijk de relikwie van Sint-Paulus, waardoor een echt volksdevotie rond de heilige ontstond.

'Precies honderd jaar geleden, in 1902, trok voor het eerst een paardenprocessie ter ere van Sint-Paulus door de gemeente. Sindsdien huldigen wij ieder jaar onze patroonheilige met een processie, die precies dertig jaar geleden grondig werd vernieuwd. Er zijn dus redenen genoeg om van de processie van dit jaar iets unieks te maken', lichten Willy Segers en Paul Onselae van de organisatie toe.

Op zondag 30 juni a.s. trekt de processie vanaf 15 uur door het centrum van Opwijk. Niet minder dan 800 gekostumeerde figuranten, driehonderd paarden, elf praalwagens, speciale koetsen, muziekverenigingen, vendelzwaaiers en koren beelden het leven en de verheerlijking van Sint-Paulus uit. De processie wordt bijgewoond door talrijke eregasten met voorop kardinaal Danneels. Hij zal de zegening met de relikwie leiden. Voor de gelegenheid zal Opwijk een buitengewoon feestelijk aanzicht krijgen. Er werden nieuwe geel-blaauwe wimpels ontworpen waarmee de hele omloop wordt bevlagd. De oorspronkelijke processievlag uit 1908, die in zeer slechte staat verkeerde, werd vorig jaar nauwgezet gerenoveerd en zal dit jaar te zien zijn in de jubelprocessie.

Verder is er de uitgave van een speciale postzegel over de jubilerende processie met voorverkoop en afstempeling uitsluitend in Opwijk, in de school in de Karenveldstraat op de processiezondag vanaf 10 uur. De bijzondere postzegel heeft een waarde van 0,52 euro.

Chris Van Geyte

Sint-Paulusprocessie

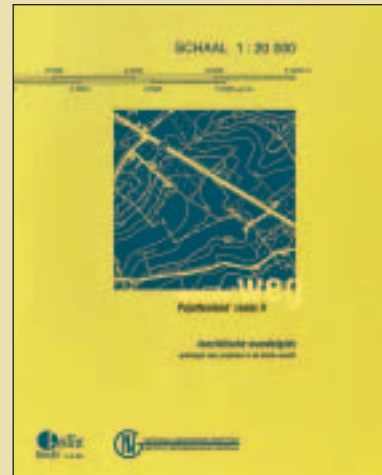
Opwijk, zondag 30 juni vanaf 15.00

Inlichtingen: tel. 052-35 01 68 (Paul Onselae, e-mail: paul.onselae@skynet.be) of 0475-36 13 33 (Willy Segers)

FOTO: ARCHIEF PROCESSIECOMITE

37 wandelingen gebundeld voor het goede doel

Het Felixfonds v.z.w. uit Zellik heeft samen met het Nationaal Geografisch Instituut 37 wandelroutes in het Pajottenland gebundeld in drie Wandelweg mapjes. Uniek is dat het fonds een derde van de verkoopprijs van de mapjes investeert in zijn projecten in Ghana. De v.z.w. werd in 1993 opgericht door huidig voorzitter Jozef Lambrechts en werkt voornamelijk in het West-Afrikaanse land Ghana, meer bepaald in de Upper East Region, de armste regio in het noord-oosten aan de grens met Burkina Faso en Togo. Het Felixfonds concentreert zijn activiteiten in vijf dorpen en voorziet er onder meer in een programma van kredietverlening en vorming aan vrouwen; programma's ter bevordering van land- en tuinbouw, veehouderij, viskweek, drinkwatervoorziening; de financiële ondersteuning van scholen, het ter beschikking stellen van studiefondsen; enz... Kortom: een lovenswaardig doel om uw stapschoenen aan te trekken! **PG**

Op zoek naar een verkooppunt van de Wandelweg mapjes in uw buurt? Jose Halkes van het Felixfonds helpt u graag verder: tel. 02-466 48 13, fax 02-466 91 57, felixfoundation@online.be. Een mapje kost 7,50 euro.

Art Gallery Charlotte van Lorreinen
Nieuwstraat 16 02-306 35 73

Coco Meesen (olie op doek)

vernissage op 13 juni, open op zaterdag en zondag van 14.00 tot 18.30, bezoek op afspraak is ook mogelijk

TOT 15 JUNI

BEERSEL

Kunstgalerij Dominium 02-378 17 60
Schoolstraat 71

Magda De Boeck en Ilse Augustijnen (schilderijen),
Brigitte Balhan (sculptuur in brons en terracotta), Ingrid Van

Ghijseghe (keramiek) en
Nathalie Hernalsteen

(mixed media)

vrijdag van 14.00 tot 22.00, zaterdag en zondag van 10.00 tot 18.00

15 JUNI EN 16 JUNI

ZAVENTEM

Cultuurhoeve Mariadal
02-305 36 26 (Herman Verbeke)
Kouterweg 2

Retrospectieve Julian Key

zaterdag van 14.00 tot 18.00, zondag van 10.00 tot 18.00

23 JUNI**OVERIJSE**

BKO 02-687 57 37
Brusselsesteenweg 145

Kunstfeest

BKO (de gemeentelijke school voor Beeldende Kunsten) organiseert traditiegetrouw het jaarlijkse Kunstfeest inclusief de presentatie van de eindejaarstentoonstelling met projecten die gerealiseerd werden in de kinder- en jongerenateliers en de ateliers tekenkunst, schilderkunst en fotokunst.

• doorlopend van **10.00** tot **18.00**

29 EN 30 JUNI**SINT-PIETERS-LEEUEW**

Kasteelpark Coloma 02-376 55 96
Joseph Depauwstraat 31

Rozendagen van Coloma

• van **10.00** tot **20.00**

TOT 30 JUNI**KRAAINEM**

GC De Lijsterbes 02-721 28 06
Lijsterbessenbomenlaan 6

Foyertentoonstelling

Academie Beeldende Kunsten
Etterbeek/Woluwe

• op woensdag, vrijdag en zaterdag van **14.00** en **22.00**, zondag van **10.00** en **20.00**

TOT 30 JUNI**WEZEMBEEK-OPPEM**

GC De Kam 02-731 43 31
Beekstraat 172

Kam Kiest voor Kunst

Fernand Jonckheere (acrylverf)

• doorlopend

TOT 30 JUNI**DROGENBOS**

Felix De Boeckmusum 02-377 57 22
Kuikenstraat 6

Ontmoeting met Felix door kunstglazenier Maurits Nevens

• op donderdag, vrijdag, zaterdag en zondag van **14.00** tot **17.00**

DINSDAG 2 JULI**BEERSEL**

02-305 41 47

5de jogging 'Dwars door

Beersel' - jeugdlopen 500 m en 1000 m, jogging 6 km en 12 km

• organisatie: Gemeentelijke Sportraad Beersel

• inschrijving vanaf **18.30**, start om **20.00** aan het Kasteel van Beersel

WANDELINGEN**ZONDAG 9 JUNI****OSSEL**

02-460 37 82

Planten- en insectenwandeling in Ossel

• organisatie: Natuurpunt Zaventem

• start om **14.00** aan de Sint-Jan-de-Doperkerk in Ossel

ZONDAG 23 JUNI**KORTENBERG**

02-757 90 16

Wandeling van Leuven naar Kortenberg (14 km) -

vooraf geleid bezoek aan de kruidtuin van Leuven

• organisatie: Natuurpunt Zaventem

• start om **7.30** aan het busstation Staca in Kortenberg (verplaatsing naar Leuven per bus)

ELKE MAANDAG,**WOENSDAG EN VRIJDAG HOEILAART**

03-889 88 82

Gezondheidswandelingen door de Ijsevallei

• organisatie: Centrumlogo en de Associatie van Bewegingsconsulenten

• start om **10.50** aan het gemeentehuis van Hoeilaart, duur: een half uurtje fiks doorwandelen

Met Kuifje en Bobby snuisteren tussen kunstschaten uit Peru

Hoewel Georges Remi, alias Hergé, Peru nooit heeft bezocht was hij wel gefascineerd door de oude Andesbeschavingen. Het Jubelparkmuseum en de erfgenamen van de striptekenaar selecteerden uit de permanente collectie driehonderd archeologische stukken die in verband worden gebracht met 'De zeven kristallen bollen' en 'De zonnetempel' die een dubbelverhaal vormen. Edgar P. Jacobs, die in de jaren veertig met Hergé samenwerkte, zou enkele van deze antieke vondsten hebben opgemerkt en nage tekend. Ook een themanummer van 'National Geographic' over de Inca's en een schetsboek van Charles Wiener uit 1880 fungeerden als inspiratiebron voor de stripalbums.

Van de zes theatraal opgebouwde expositiezuilen in het Jubelparkmuseum is de ruimte met de mummie van Rascar Capac het spectaculairst. Dit zittende skelet van een dertigjarige man die aan artrose lijdt, dateert uit het eerste millennium. Op de rovers van deze mummie zou volgens de legende een vloek rusten. Dat wordt op de tentoonstelling vertaald in een onheilspellend onweer met veel bliksem-schichten en dondergeluiden. Om de spanning op te drijven kruidde Hergé zijn strips graag met paranormale gebeurtenissen.

Wie meer belangstelling heeft voor een wetenschappelijke benadering, kan zijn gading vinden in de videodocumentaires die uitleg verschaffen over het radiografisch onderzoek van de voorwerpen en de historische sites.

De recentste kunstschaten zijn afkomstig uit Pachacamac, waar vorsers van de Brusselse universiteit nog volop actief zijn.

Hergé maakte geen onderscheid tussen de opeenvolgende beschavingen en liet die in zijn verhalen gewoon door elkaar lopen. Van de Mochicas, die nog voor het begin van onze tijdrekening de Peruviaanse Noordkust bewoonden, zijn indrukwekkende sieraden bewaard gebleven. Vermeldenswaard zijn de gouden beeldjes uit het pas blootgelegde graf van Sipan die verwijzen naar mensenoffers. Hoogstwaarschijnlijk moesten de gruwelijke ceremonies natuurrampen voorkomen die werden veroorzaakt door de warme golfstroom 'El Nino'. Voor de uitbeelding van de Zonnetempel baseerde Hergé zich op de ruïnes van de latere Tiwanakucultuur.

Dat de tekenaar een loopje neemt met de geschiedenis, neemt geen enkele stripliefhebber hem kwalijk. Kuifje, kapitein Haddock en Bobby beleven in een wonderbaarlijke omgeving immers spannende avonturen waarvan de meeste lezers alleen maar kunnen dromen.

Ludo Dosogne

'Met Kuifje naar Peru', Koninklijke Musea voor Kunst en Geschiedenis, Jubelpark Nog tot 27 april 2003

Van dinsdag tot vrijdag van 9u30 tot 17u, zaterdag en zondag van 10 tot 17u

Info: tel. 02-741 72 11

Dromen met Art Perspectives International

Art Perspectives International, een groep van dertig Engelstalige kunstenaars uit de Brusselse regio, stelt reeds voor de vijfde maal tentoon in CC Papeblok in Tervuren. Het thema van de tentoonstelling, 'Dreamscapes'/'Droomlandschappen', zal in een breed spectrum van stijlen en media worden uitgebeeld; zowel schilderkunst (olieverf, acrylverf, waterverf, mixed media), lithografie, glaswerk als keramiek komen aan bod.

FOTO: CONNIE HEIK-JOKINEN

Jaarlijkse tentoonstelling Art Perspectives International Tervuren, CC Papeblok, zaterdag 15 juni, zondag 16 juni, zaterdag 22 juni en zondag 23 juni, zaterdag van 10.00 tot 18.00, zondag van 12.00 tot 16.00
Info: tel. 02-767 62 35 (Linde Dalle)
e-mail api@artperspectives.org
website www.artperspectives.org

Groenenbergpark wordt kinderfestivalpark

Op zondag 7 juli behoort het park van Groenenberg in Sint-Pieters-Leeuw volledig toe aan de kinderen. De Afdeling Bos&Groen Vlaams-Brabant van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap organiseert dan immers de eerste editie van een Kinderfestival met een bijzonder gevarieerd en uitgebreid programma: popmuziek met optredens van Vanda Vanda en X-session, kindertheater op drie podia, voorleessessies door de auteurs Sylvia Van Den Heede (auteur van o.a. 'Vos en Haas') en Walter Gansemans (auteur van o.a. 'De Berberfluit'), workshops rond knutselen, instrumentenatelier en percussie, randanimatie en als afsluiter een 'kinderswingding', een muzikaal kinderdans- en zangfeest. 'Met dit festival willen we het grote publiek duidelijk maken dat parken een belangrijke sociale rol spelen, niet alleen als groene ruimten, maar ook als ontmoetingsplaatsen en als decor voor (populaire) cultuur', aldus Roger Schoemans van Bos&Groen. De organisatoren dromen alvast van een nieuw Vlaams evenement in de rand rond Brussel dat elk jaar herhaald kan worden.

PG

Kinderfestival Groenenberg

Sint-Pieters-Leeuw, Park van Groenenberg, Konijnestraat 172B (recht tegenover het kasteelpark van Gaasbeek), zondag 7 juli van 13.30 tot 19.00

Info: tel. 02-454 86 33

De toegang is gratis. Het festival sluit aan bij de Rozendagen in Kasteelpark Coloma in Sint-Pieters-Leeuw op 29 en 30 juni en de feestelijkheden ter gelegenheid van de Vlaamse Feestdag op 11 juli. Organisatie in samenwerking met het Bruegelproject.

FIETSTOCHTEN

ZONDAG 9 JUNI

GRIMBERGEN

02-270 12 19 (Filip Thollebeek)

Familiale fietstocht (in het kader van de Dag van Vakantiegevoelens)
 • start om **13.30** op de parking van de meisjesschool (Prinsenhof) aan de Prinsenstraat

ZONDAG 30 JUNI

MOORSEL (TERVUREN)

02-767 28 12 (Maurice Geens)

Fietszoektocht van 17 km doorheen Moorsel, Vosse en Tervuren
 • start om **13.00** aan de Sint-Jozefskerk aan de Moorselstraat

VOORDRACHTEN CURSUSSEN

VOORDRACHTEN

WOENSDAG 5 JUNI

BRUSSEL

JINT 02-502 38 80 (Masereelfonds)
 Grétrystraat 26

Culturele hoofdsteden

kunstenproject of citymarketing - lezing door Eric Corijn

• organisatie: Masereelfonds
 • **20.00**

VRIJDAG 7 JUNI

ZAVENTEM

Cultuurhoeve Mariadal 02-725 05 82
 Kouterweg 2

De andere boterham

lezing door Nadine Smets

• organisatie: VELT Woluwedal-Oase
 • **20.00**

DINSDAG 11 JUNI

BRUSSEL

JINT 02-502 38 80 (Masereelfonds)
 Grétrystraat 26

De Vlaamse primitieven zijn niet echt Vlaams of echt primitief

lezing door Roel Jacobs

• organisatie: Masereelfonds
 • **20.00**

ZATERDAG 22 JUNI

GALMAARDEN

Provinciaal Trefcentrum Baljuwhuis
 Kammeersweg 2 016-26 76 10
 (Provincie Vlaams-Brabant)

Breedbeeld - infomoment voor socio-culturele en natuurverenigingen en individueel geïnteresseerden (vooraf inschrijven) - www.vl-brabant.be/breedbeeld

• organisatie: Provincie Vlaams-Brabant
 • van **13.00** tot **16.00**

CURSUSSEN

DONDERDAG 6 JUNI

LIEDEKERKE

Educatief Centrum 'De Veelhoek'
 Fabriekstraat 3 02-365 07 56
 Inleiding tot het internet
 gratis cursus
 • organisatie: VIAC vzw

VAN 1 TOT 4 JULI

GRIMBERGEN

Athena Brabant 02-251 63 65
 Humbeeksesteenweg 184
Pottendraaien

KINDEREN EN JONGEREN

8, 19 EN 22 JUNI

SINT-GENESIUS-RODE

GC De Boesdaalhoeve 02-381 14 51
 Hoevestraat 67

(Hokus Pokus) Pats, (Klieder Kledder) Drats

kinderateliers voor 5 en 6-jarigen
 • van **9.30** tot **12.00**

VAN 8 TOT 12 JULI

VILVOORDE

CC Koningslo 02-255 46 90
 Streekbaan 185

Circus en percussie

van 7 tot 12 jaar

VAN 19 TOT 23 AUGUSTUS

GRIMBERGEN

Volkssterrenwacht MIRA
 Abdijstraat 22 02-269 12 80

Jongerencursus

VAN 29 JULI TOT

2 AUGUSTUS

VILVOORDE

CC Koningslo 02-255 46 90

Streekbaan 185

Clownerie en circustheater

van 7 tot 12 jaar

VAN 29 JULI TOT 2 AUGUSTUS**VILVOORDE**

CC Koningslo

02-255 46 90

Streekbaan 185

Striptekenen

van 7 tot 12 jaar

MAANDAG 3 JUNI**ZAVENTEM**

02-720 02 54 (Gemeente Zaventem)

Jaarmarkt**4, 10 EN 14 JUNI****WEZEMBEEK-OPPEM**

GC De Kam

02-731 43 31

Beekstraat 172

WK-voetbalwedstrijden

Rode Duivels op groot scherm

● 4 juni om 11.00, 10 juni om

11.00, 14 juni om 8.30

VAN 10 TOT 16 JUNI

02-282 17 20

(Bond Beter Leefmilieu)

Bioweek 2002

met o.a. reuze biopicknick op het Muntplein in Brussel op 12 juni en opendurdagen bij biologische bedrijven op 15 en 16 juni

meer info over het programma:

www.bio10op10.be

DINSDAG 11 JUNI**WEMMEL**

Gemeenteschool

02-460 18 74

Winkel 56

Bloedinzameling**Het Rode Kruis**

● van 18.00 tot 19.45

VRIJDAG 21 JUNI**KRAAINEM**

Parking zaal Cammeland

02-721 51 15 (Vinciane Simons)

Lijsterbessenbomenlaan

Dag van de muziek met optredens van leerlingen en leerkrachten van Nederlandstalige en Franstalige muziekscholen, Swing Shift Big Band en Chorale Fadiez

● 18.00

ZATERDAG 22 JUNI**WEZEMBEEK-OPPEM**

02-731 04 67 (Roger Buekenhout)

Jaarmarkt en rommelmarkt**WOENSDAG 26 JUNI****BRUSSEGEM**

De Herleving

02-460 18 74

Dorpsstraat 53

Bloedinzameling**Het Rode Kruis**

● van 18.00 tot 19.45

ZONDAG 23 JUNI**VILVOORDE-MACHELEN**

02-253 01 77 (Hubert Rahier)

Beheerswerkdag

in het Floordambos en het Peutiebos

- organisatie: Natuurpunt Vilvoorde-Machelen-Steenokkerzeel

● afspraak om 9.30 aan het Trawooltje aan de Leuvensesteenweg (grens Vilvoorde-Machelen)

28 JUNI, 29 JUNI EN 30 JUNI**MOORSEL**

verschillende locaties in de gemeente

02-767 68 36

Grote driedaagse volksfeesten

● vrijdag vanaf 21.30, zaterdag

vanaf 15.00 en zondag vanaf

9.30, rommelmarkt op zondag

vanaf 9.30

ZONDAG 30 JUNI**STERREBEEK**

Park van het kasteel van Sterrebeek

Zavelstraat 2

02-731 67 16

Sterrebeekse Parkfeesten

muziekfestival n.a.v. het 75-jarig bestaan van Koninklijke Fanfare Broedermin met optredens van talrijke zang-, dans- en muziekverenigingen

● vanaf 10.00 is het park gratis toegankelijk en start het aperitiefconcert, om 14.15 starten de namiddagconcerten

Brussel XL zet Vlaams Brussel in de kijker

Vlamingen ontvangen in Brussel en de band tussen Brussel en Vlaanderen versterken: dat is de tweeledige opdracht van Onthaal en Promotie Brussel, of kortweg OPB. Iets meer dan een half jaar geleden opende OPB zijn infopunt in hartje Brussel, vlak tegenover de Muntshouwborg, en enkele maanden nadien kondigde Vlaams minister van Brusselse Aangelegenheden Bert Anciaux een nieuwe promotiecampagne aan voor Vlaamse initiatieven in Brussel. Een campagne die een antwoord moet bieden op de vaststelling dat er de voorbije jaren heel wat Vlaamse initiatieven en projecten werden opge-

zet in Brussel, maar dat de zichtbaarheid en herkenbaarheid ervan vaak heel beperkt was. 'Er is onvoldoende communicatie geweest met de regio waar Brussel is ingebed. Vlaanderen stelt zich daarom dikwijls terecht de vraag wat Brussel eigenlijk aan meerwaarde heeft, en welke betekenis Brussel voor Vlaanderen heeft', aldus Jan Van der Auwermeulen, directeur van Onthaal en Promotie Brussel. Onderdeel van de promotiecampagne die daaraan wat moet veranderen is - naast het infopunt van OPB - het magazine Brussel XL, een driemaandelijks magazine dat u een overzicht biedt van alle kleine en grote evenementen in Brussel onder de vorm van een uitgebreide kalender en achtergrondinfo bij tal van Vlaamse initiatieven in de hoofdstad.

U kunt het magazine Brussel XL gratis aanvragen bij Onthaal en Promotie Brussel, Prinsenstraat 8-10 (aan het Muntplein), 1000 Brussel, tel. 02-227 18 18, fax 02-227 18 19, e-mail info@opbrussel.be, website www.opbrussel.be, groene fonnummer 0800-13 700
Het infopunt is open van maandag tot vrijdag van 9.00 tot 17.30, zaterdag van 10.00 tot 14.00

COLOFON

Organisaties en verenigingen die hun activiteiten opgenomen willen zien in de volgende agenda die de periode van 4 juli tot 4 augustus 2002 bestrijkt, moeten ons de nodige informatie bezorgen voor 10 juni a.s.

U kunt uw gegevens faxen naar 02/767 57 86 of e-mailen naar randkrant@derand.be.

U kunt uw informatie ook per brief sturen naar ons redactieadres:

Witherendreef 1, 3090 Jezus-Eik/Overijse, met de vermelding RandUit Agenda.

Gezien het beperkte aantal beschikbare pagina's wordt bij de aankondigingen prioriteit verleend aan de activiteiten in de Gemeenschapscentra en de culturele centra in de rand.

Om voor plaatsing in aanmerking te komen worden de andere activiteiten vooral beoordeeld op hun uitstraling naar alle inwoners van de rand.

REDACTIE Petra Goovaerts.

De pictogrammen die de verschillende rubrieken aanduiden zijn van de hand van Chris Vandendriessche.

VORMGEVING Mega.L.Una, Brussel

DRUK A. De Cuyper-Robberecht, Zele.

VERANTWOORDELIJKE UITGEVER

Henry Coenjaarts, Witherendreef 1, 3090 Jezus-Eik/Overijse.

RandUit Agenda wordt gerealiseerd met de financiële steun van de provincie Vlaams-Brabant en de Vlaamse minister van Jeugd, Cultuur, Brusselse aangelegenheden en Ontwikkelingsamenwerking.

De mensen waren vroeger zo dom nog niet

Het Museum voor de Oudere Technieken (MOT) in Grimbergen is erkend als regionaal museum, maar maakt zich nu op voor een landelijke erkenning door het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap. Het MOT is het enige museum in België dat een zo ruime collectie heeft van werktuigen, aangedreven door dierlijke of menselijke energie. Bovendien munt het MOT vooral uit door zijn informatie en documentatie over de meest diverse technieken. Menig internetbezoeker uit binnen- en buitenland steekt zijn licht op in het MOT in Grimbergen.

Conservator Johan David zit iedere ochtend al om halfzeven in zijn bureau in het Museum voor de Oudere Technieken. Toegegeven, het Guldendal is een schitterende historische locatie aan de rand van het Prinsenbos. Het Museum voor de Oudere Technieken is immers ondergebracht in drie verschillende, beschermde monumenten: het Guldendal, de Liermolen en de Tommenmolen. Die drie locaties zijn ieder weekend open van 14 tot 18 uur. Iedere eerste en derde zaterdag van de maand worden er gratis maaldemonstraties gegeven in de Liermolen en de Tommenmolen. Op die dagen kun je ook in het bakhuisje achter de Liermolen terecht voor een versgebakken broodje in een echte houtoven. Wie eerst komt, eerst maakt! De versgebakken broodjes vliegen bijna letterlijk de deur uit. Op de eerste en de derde zaterdag van de maand is ook de interactieve tentoonstelling over brood toegankelijk. Kinderen komen er aan de hand van raadsels en puzzels heel wat te weten over de verwerking van graan tot brood. De 6 tot 12-jarigen kunnen zich helemaal uitleven in het interactieve spel in het leslokaal van de Liermolen.

Spierkracht

‘Die en de vele andere initiatieven passen in de ruime publiekswerking van het MOT’, verduidelijkt Johan David. ‘Als museum zijn we gespecialiseerd in de geschiedenis van technieken die gebaseerd zijn op natuurlijke aandrijving, zeg maar de spier-

kracht van mens en dier. We verzamelen niet alleen de voorwerpen, maar proberen ook zoveel mogelijk informatie in te winnen over de werking van die werktuigen. In onze bibliotheek vind je achtergrondinformatie over tal van voorwerpen, zoals het handboekje voor het vervaardigen van wandelstokken. Als je die informatie niet nauwgezet opspooort en vastlegt, dreigt heel wat kennis onherroepelijk verloren te gaan. Neem nu de speciale spade om de meekrap uit de grond te halen. Wie weet nog dat de diepe wortel van die geneeskundige plant werd gebruikt om er natuurlijke kleurstof van te maken?’

Een pareltje in het Museum voor de Oudere Technieken is ongetwijfeld de verzameling tangen. ‘Het is een pracht van een voorbeeld om de opzet van het museum te illustreren’, zegt Johan David enthousiast. ‘Iedereen gebruikt een tang, gaande van de chirurg tot de loodgieter. De tang illustreert goed de evolutie en de complexiteit van het handgereedschap. Het oeroude principe van de hefboom wordt benut

om problemen op te lossen en iedere dag nog worden er nieuwe tangen uitgevonden. Recent ontdekte ik een tang waarmee de isoleerstof rond elektrische draad wordt gewikkeld.’

Dwergen

‘Wij werken systematisch op twee niveaus’, verduidelijkt Johan David. ‘Ten eerste vragen we ons af hoe die technieken vroeger werkten en ten tweede koppelen we die

kennis terug naar de huidige leefsituatie en maken we vergelijkingen met andere landen. De geschiedenis van de oudere technieken leert dat we continu voortbouwen op

‘In de evolutie van de mensheid en dus ook van de techniek zijn we dwergen op de schouders van reuzen’

FOTO: KRIS MOUGHARS

Johan David

de kennis van de vorige generaties. Mensen waren vroeger hoegenaamd niet dommer dan nu. In de evolutie van de mensheid en dus ook van de techniek zijn we - zoals een oude schriftgeleerde het ooit uitdrukte - 'dwerfen op de schouders van reuzen'.

Iedere uitvinding is op haar gebied een doorbraak. Je vergeet snel de romantiek van de kar met de volle houten wielen als je met paard en kar een paar kilometer over kasseien hebt gereden. Op dat moment besef je dat de uitvinding van de luchtbanden een enorme vooruitgang betekende. Of neem nu het handvat van het ijzeren strijkijzer dat van een houten schild werd voorzien. Dat verhoogde aanzienlijk het comfort voor de vrouwen die moesten strijken met het gloeiend hete strijkijzer dat op de kachel werd opgewarmd. Het verzamelen van dergelijke kennis biedt je een beter inzicht in de rijkdom van de menselijke beschaving en leert je de eigen vooruitgang en cultuur veel sterker te relativieren.'

Wereldwijde belangstelling

'We stellen de bibliotheek van het MOT ter beschikking van iedereen die meer wil weten over de geschiedenis van de technieken', onderstreept de conservator. 'We begeleiden geïnteresseerden ook actief in hun speurtocht naar het verleden en helpen verzamelaars of onderzoekers om voorwerpen te identificeren. We zijn bijzonder trots dat je op de ID-DOC (Identificatie-Documenten) van onze website meer dan 500 verschillende types van werktuigen uit diverse sectoren terugvindt. Bij de tekening van ieder werktuig vind je een korte beschrijving, synoniemen, gebruikers en verwante gereedschappen. Dit jaar werken we intens verder aan dat project. Via het web groeit de wereldwijde belangstelling voor het MOT. Uiteraard blijft de troef van een bezoek aan een museum dat je een voorwerp ziet in zijn originele vorm en in zijn ware grootte.'

Landelijke erkenning

'Persoonlijk droom ik ervan om voor mijn medewerkers in het museum en voor leerkrachten stages en bijscholingsprogramma's over de oudere technieken te organiseren. Het doorgeven van theoretische kennis is daarvan één aspect, maar ik zou het accent vooral willen leggen op praktijkgerichte stages. Als je die technieken zelf hebt uitgetest, vergeet je ze niet meer.

Van de 400 musea in Vlaanderen zijn er zo'n veertig erkend door het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap. Het Museum voor de Oudere Technieken is al erkend als regionaal museum, maar als je rekening houdt met onze collectie, de kwaliteit van de publiekswerking en de ruime uitstraling van het MOT, komen we beslist in aanmerking voor een landelijke erkenning. De aanwerving van een extra wetenschappelijk medewerker, een projectmedewerker en een educatief medewerker bewijst dat het MOT een flink groeiend museum is', besluit Johan David.

Gerard Hautekeur

Meer informatie: MOT, Guldendal 20, 1850 Grimbergen, tel. 02-270 81 11, www.mot.be

De kapel van Amelgem

Amelgem blijft ongerept

Het landschap van het gehucht Amelgem en omgeving is beschermd. De bevoegde Vlaamse Minister voor Monumenten en Landschappen, Paul Van Grembergen, ging over tot de voorlopige bescherming omwille van de historische en esthetische waarde van dat gebied in de Vlaamse rand.

Amelgem ligt ten noorden van Brussel tussen de dorpskernen van Meise, Wemmel, Ossel, Brussegem en Oppem. Het is een abdijdomein dat is opgebouwd rond een kapel en twee hoeves en het zou dateren van omstreeks 350. Uniek is dat Amelgem door de jaren heen zijn oorspronkelijke eenheid en structuur behield. In de loop van de 12de en de 13de eeuw werd het eigendom van de Grimbergse Norbertijnen. De kapel van Amelgem was tot 1287 een zelfstandige parochiekerk. In die tijd werd het domein beheerd vanuit het 'Hof te Amelgem', nu Groot Amelgem. Tot het einde van de 12de eeuw bestond Amelgem uit twee kernen, maar in 1246 werd alles samengevoegd. Het huidige Klein Amelgem is pas omstreeks 1690 ontstaan. De landschappelijke structuren zijn ruim vijfhonderd jaar niet meer gewijzigd.

Het gebied van Amelgem tot Ossel heeft een uitgesproken landelijk karakter, open kouters contrasteren met diep ingesneden dalen. Op de heuvelrug tussen het Zenne- en Rupelbekken bevond zich een Romeinse heerbaan. Er prijken verspreide bosjes en boerderijen, de beekdalen zijn drassig en vaak bebost. De hoeven van groot Amelgem zijn ook als monument beschermd, evenals de kapel van Onze-Lieve-Vrouwgeboorte en de Sint-Annakapel. Het beschermingsbesluit voor Amelgem maakt deel uit van het Breughelproject, dat een sociaal en groen project in de Vlaamse rand wil realiseren. Daarmee is ook een uniek landschap beveiligd en krijgt speculatie geen enkele kans.

GH

BANG

Mijn zoon en zijn vriendin werken en wonen in Parijs. Hij is een Belg, zij een Nederlandse. Hij is vanuit de Brusselse, zij vanuit de Amsterdamse rand in de Franse hoofdstad terechtgekomen. Hun emigratie brengt wel eens problemen met zich mee. Onlangs slaagden ze er niet eens in geld naar België over te schrijven, stel u voor: in euro, van het ene EU-land naar het andere, onder Europeanen. Want échte emigranten zijn die twee natuurlijk niet, en hun Buitenlandse Zaken zijn welteverstaan luxeproblemen.

Als het over Franse immigranten gaat, denk ik altijd aan zanger en acteur Yves Montand.

Diens vader Giovanni Livi, een socialistisch gezinde bezembinder uit Monsummano Alto in Toscane, vluchtte in 1924 voor het fascisme. Onderweg naar Amerika, strandde hij in Marseille. Daar kwamen zijn vrouw en drie kinderen ook naartoe en bouwde het gezin een nieuw bestaan op. De jongste zoon, Ivo Livi, werd hulpje in het kapsalon van zijn zus en klom, als Yves Montand, de plaatselijke podia op om er *Les Plaines du Far West* te zingen. Hij trok in 1944 naar Parijs en veroverde met zijn stem en charme het hele land. De Fransen riepen hem in een enquête uit tot *Monsieur France* en de lezeressen van een vrouwenblad zagen in hem de gedroomde vader voor hun kinderen. Er was zelfs een moment waarop de nationale verbeelding op hol sloeg bij de gedachte aan *Président Montand*. De vluchtelingenzoon (1921-1991) ligt nu als zovele beroemde Fransen begraven op *Père Lachaise* in Parijs, maar zijn vertolkingen van *Chansons populaires de France* blijven opklinken.

Maar de ene *Monsieur France* is de andere niet, en politicus en comediant Jean-Marie Le Pen heeft het lef zichzelf op te werpen als de incarnatie van al wat Frans is. Of de ultranationalist de populaire Franse liederen beluistert in de versie van Yves Montand, vertelt zijn biografie niet. Le Pen en de zijnen dragen de immigranten in Frankrijk een kwaad hart toe, maar ze kunnen onmogelijk perfect geïntegreerde ex-Italianen, onvervalste Europeanen viseren, zou je zo denken. Of de ultranationalist een fan is van de Franse nationale voetbelploeg in het algemeen en van stervoetballer

FOTO: RITA DANIELS

Zinédine Zidane in het bijzonder, weet ik niet. Le Pen en de zijnen hebben een hekel aan de vreemdelingen in hun land, maar ze kunnen onmogelijk de Franse lieveling Zizou viseren, zou je zo denken. De superspits is in Marseille geboren, en even onvervalst Frans als *la Marseillaise*. Dat Zizou van Algerijnse afkomst is, kan Le Pen trouwens afdoen als een te verwaarlozen historisch detail.

Le Pen wil populair zijn en gedraagt zich populistisch. *La parole au peuple*, oreert hij. Dat klinkt zo vals democratisch en onvervalst demagogisch dat het me bang maakt.

Bij het eerste zwarte verkiezingsnieuws uit Frankrijk schrok ik daarom op als Europese democraat, niet als Belgische moeder van wie de zoon met de TGV naar Parijs is afgereisd. Omdat ik veronderstelde dat Le Pen met de door hem vermaledijde 'vreemdelingen' vooral Afrikaanse illegalen, Aziatische vluchtelingen en Oost-Europese cri-

minelen bedoelde, beeldde ik me wel in hoe een Marokkaanse moeder van wie de zoon met de noorderzon naar Europa is vertrokken, zich moest voelen - extra bang en niet bezorgd om luxe-, wel om levensproblemen. Maar Le Pen kan verrassend uit de hoek komen. Toen hem in een televisiegesprek werd gevraagd welke maatregelen hij zou nemen bin-

nen de eerste honderd dagen van zijn eventuele presidentschap, pakte hij uit met een programma om moeders aller landen, mensen aller kleuren en - als je het mij vraagt - Fransen aller gezindheden extra bang te maken.

Président Le Pen wilde om te beginnen een referendum organiseren waardoor de Fransen zich uit de Europese Unie zouden stemmen. Wég, géén integratie, en daarom wég met de euro, terug naar de *franc*. *Président Le Pen* wilde vervolgens de migratiestromen een halt toeroepen en rechtsomkeert doen maken. Stóp, géén vreemdelingen, en daarom stóp aan de grenzen, géén ander volk binnen. *Président Le Pen* wilde ten derde altijd en overal voorrang geven aan de Fransen, bijvoorbeeld inzake werk, huisvesting, sociale uitkeringen enzovoort. *Président Le Pen* maakte bij dit alles niet het minste onderscheid tussen een vreemdeling uit België of een vreemdeling uit Marokko, integendeel, zijn verwensingen aan het adres van het Europese Bruxelles klonken niet milder dan die aan het adres van Franse straatboeven. Want het moet gezegd: Le Pen sprak duidelijke taal. Hoe die in Frankrijk zelf werd begrepen, bleek begin mei en moet nog blijken bij de parlementsverkiezingen begin juni.

Hoe die in Europa werd begrepen, moet ook nog blijken, uit de manier waarop in Brussel de migratiestromen en de criminaliteit op Europese schaal worden aangepakt. **Brigitte Raskin**

van huizen en tuinen

FOTOS: S. PAUL GEERTS

Park van Tervuren in de vernieling

Het park van Tervuren is een van de belangrijkste historische parken van Vlaanderen. Met enige overdrijving zou men kunnen zeggen dat dit het Belgische Versailles is.

Op dit ogenblik is het Park van Tervuren nog nationaal en wordt het beheerd door de federale Regie der Gebouwen. Volgens de opeenvolgende staatshervormingen van 1980 en van 1988 zou het park samen met het deel van het Zoniënwoud dat op Vlaams grondgebied ligt, gratis moeten worden overgedragen aan het Vlaams Gewest. De overdracht van het Zoniënwoud is na lang trekken en sleuren uiteindelijk een feit, maar het Park van Tervuren wordt niet mee overgedragen. Dat zou, op een deel van de vijvers na, nationaal blijven. Tenzij de Vlaamse regering bereid is om ervoor te betalen.

Ondeskundig onderhoud

Als er niet spoedig maatregelen worden genomen, dreigt het park onherstelbare schade op te lopen door het uiterst gebrekkige onderhoud van de voorbije jaren. De monumentale snoeivormen van taxus en buxus die essentieel zijn voor de verfijnde symmetrie van de Franse tuin, worden op zo'n ondeskundige manier gesnoeid dat de oorspronkelijke vorm helemaal verloren is gegaan. Hagen zijn bovenaan en aan de zijkanten niet langer kaarsrecht, maar hebben een golvend profiel gekregen alsof de snoeier flink aan de fles heeft gezeten. De monumentale snoeivormen zijn helemaal uit vorm geraakt. Sommige hebben bij wijze van spreken een dikke buik gekregen, terwijl andere eerder aan anorexia schijnen te lijden. Bolvormen zijn ingedeukt, kegelvormen en obeliskken zijn

Achter het Africamuseum in Tervuren ligt een prachtig park uit het begin van de 20ste eeuw met een klassieke Franse tuin en een landschappelijke tuin. Door een gebrekkig onderhoud ligt dit historisch belangrijke park er vandaag belabberd bij. Indien het roer niet snel wordt omgegooid, dreigt het onherstelbare schade op te lopen.

als een pudding in elkaar gezakt of hellen vervaarlijk over... Honderdjarige buxussen vertonen grote gaten en hier en daar groeien er zelfs vlierstruiken door die niet verwijderd worden, maar gewoon mee worden gesnoeid. Op sommige plaatsen waar de snoeivormen blijkbaar te hoog of te breed waren voor de ladders, laat men de bovenkant gewoon doorgroeien. De twee gigantische taxuspiramiden die

Men beseft blijkbaar niet dat elk detail in zo'n park telt en perfect moet worden verzorgd

langs de centrale zichtas vanuit het museum staan, zijn elke proportie kwijt waardoor ook de symmetrie helemaal is verdwenen. Het raamwerk dat vroeger dienst deed om de exacte snoeivormen te kunnen aanhouden, is compleet overgroeid. Op andere plaatsen waren de armen van de snoeier van

dienst blijkbaar te kort waardoor bepaalde delen gewoon niet zijn gesnoeid, of had hij een acute aanval van rugpijn, waardoor de onderkant van een snoei-vorm ongesnoeid bleef. Heel de finesse van dit park, de visie die erachter zit, is daardoor verloren gegaan. Men beseft blijkbaar niet dat elk detail in zo'n park telt en zijn reden van bestaan heeft en perfect moet worden verzorgd.

Gaten in de dreven

Zo mogelijk nog erger is dat er sinds tien jaar geen enkele struik en geen enkele boom werd vervangen. Met als gevolg dat de struiklaag onder de bomen bijna helemaal is verdwenen en dat de dreven grote gaten beginnen te vertonen. Ook de vele solitaire bomen die ooit werden aangeplant om het landschappelijke parkgedeelte vorm te geven, verdwijnen een voor een en worden niet vervangen.

Van de vijvers achteraan in het park zijn de zijkanten helemaal afgekalfd. Elk jaar verdwijnen er een paar meters oever. Volgens de architecten moesten dit spiegelvijvers zijn, maar als hier niet snel wordt ingegrepen, dan blijft van dat opzet niets meer over. Hier en daar groeien er zelfs schietwilgen langs de oevers die niet alleen een bedreiging vormen voor de oevers, maar langzaam maar zeker ook het uitzicht op het Zoniënwoud zullen wegnemen.

Het probleem is eigenlijk dat de Regie der Gebouwen niet de nodige technische kennis in huis heeft. Daarvoor moeten ze een beroep doen op een extern aannemer die bij gebrek aan controle kan doen wat hij wil. Zolang de gazons maar worden gemaaid en een kapotte bank wordt hersteld, is iedereen tevreden!

Paul Geerts

Schipperen tussen mijnheer pastoor en de burgemeester

De tijd dat jeugdhuisen letterlijk en figuurlijk ‘onder de kerktoren’ huisden ligt ver achter ons. Het gebeurt steeds vaker dat parochies een andere bestemming verkiezen voor de lokalen die zij beheren, waardoor de jeugdhuisen genoodzaakt worden om te verhuizen. Niet zelden moeten ze dan genoeg nemen met lokalen die een eind van de bewoonde wereld liggen. En als ze toch een onderkomen vinden in het centrum van hun gemeente, dan blijken de decibels van de geluidsinstallatie vaak een steen des aanstoots voor de buurtbewoners, met alle gevolgen vandien.

‘Door heel Vlaanderen zie je eigenlijk hetzelfde beeld’, merkt educatief medewerker bij JGM (Jongerengemeenschappen) Liesbeth Buyl op. ‘De jeugdhuisen zijn in het verleden ontstaan uit de katholieke Chiro-beweging. De proosten moesten de jeugd onder hun hoede nemen en zorgen voor zinvolle vrijetijdsbesteding. Het is dus niet zo verwonderlijk dat de meeste jeugdhuisen tot voor kort gebruik konden maken van lokalen die aan de parochie toebehoorden. Maar onderdak verschaffen aan een jeugdhuis blijkt steeds minder een prioriteit te zijn voor veel parochies. De jongeren worden aangemaand om hun lokalen te ontruimen en dan rest er niet veel anders dan een beroep te doen op de gemeentelijke overheid om een gebouw ter beschikking te stellen’, aldus Liesbeth Buyl. Haar verhaal verklaart waarom het Vilvoordse jeugdhuis Tobit momenteel een nieuw onderkomen zoekt. ‘Het huis waarvan Tobit het sanitair mocht gebruiken, is door de parochie verkocht aan particulieren’, verduidelijkt schepen van jeugd Anneliese Simoens. ‘Het jeugdhuis zelf moest het stellen met containerlokalen die nauwelijks voldoende plaats boden

aan het jonge volk en die ook op het vlak van (brand)veiligheid te wensen overlieten’, voegt voorzitter Steffan Mariën daaraan toe. Hij klampte het stadsbestuur en het decanaat Vilvoorde aan om een oplossing te zoeken.

Goede verstandhouding

Bij jeugdhuis Far in Vilvoorde, dat ook gehuisvest is in lokalen van de parochie, hebben ze niet te klagen, vindt voorzitter Dirk Usewils. ‘We maken er het beste van en stellen de gastvrijheid van de parochie erg op prijs. Noodzakelijke herstellingen gebeuren meestal via de parochie, en voor andere zaken kunnen we rekenen op subsidies van de stad, zoals bijvoorbeeld voor het installeren van toiletten. Ons jeugdhuis is ook groot genoeg, temeer omdat we te maken hebben met een dalend ledenaantal.’ Eenzelfde geluid klinkt uit de mond van Nele Schoonens van Jikaa uit Vilvoorde, dat in tegenstelling tot jeugdhuis Tobit van parochielokalen gebruik kan blijven maken. ‘Er bestaat trouwens geen aanleiding om deze jeugdhuisen te verplaatsen’, aldus schepen Simoens. ‘Overigens vind ik het als schepen van jeugd niet de taak van de stad om jeugdhuisen onderdak te verschaffen. Dat belet evenwel niet dat we best willen bijspringen als er problemen rijzen, zoals nu bij het zoeken naar een nieuwe locatie voor Tobit.’

Bij jeugdhuis ‘t Stoveke uit Beigem (Grimbergen) voelen de jongeren zich beperkt in hun mogelijkheden. ‘In vergelijking met vier jaar geleden zitten we nu ruimer, maar eigenlijk zouden we nog willen uitbreiden’, zegt materiaalmeester Koen Hendrickx. ‘Ons jeugdhuis is ondergebracht in een gebouw van de parochie en een deel van dat gebouw wordt gebruikt door andere verenigingen, zodat we onze uitbreidingsplannen hebben moeten laten varen. Over de infrastructuur op zich zijn we best tevreden, en als er problemen zijn, kloppen we eerst aan bij de pastoor. Als die ons niet kan helpen, dan wenden we ons tot de burgemeester. De verstandhouding

FOTO: KRIS MOUCHAERS

Steffan Mariën - Tobit (Vilvoorde)

met beide instanties is eigenlijk wel goed’, vindt Koen Hendrickx. Toch krijgt de jeugd lang niet overal meteen gedaan wat ze vraagt. Jeugdhuis Den Bluts in de Overijse deelgemeente Eizer bijvoorbeeld huist in een oude pastorij die eigendom is van de kerkfabriek, maar via een erfpachtovereenkomst voor 99 jaar in handen is van de gemeente. ‘Een jaar geleden hebben we kunnen verbouwen, maar daar hebben we dan wel twintig jaar op moeten wachten’, zegt Nico Wauters van Den Bluts. ‘De administratieve molen maalt helaas nogal traag. Al onze contacten met de gemeente verlopen via de jeugdconsulent en daar hebben wij beslist niet over te klagen.’

Centrale ligging

Freek Onzia van de Vlaamse Federatie van Jeugdhuisen en Jongerencentra (VFJ) bevestigt dat almaar meer jeugdhuisen zijn aangewezen op gebouwen van de gemeente. ‘Veel parochies stoten hun

lokalen stelselmatig af, onder meer omdat de wettelijke verplichtingen die eigenaars van gebouwen krijgen opgelegd erg zwaar zijn om na te leven. Dientengevolge zijn ook steeds minder brouwerijen geneigd om een pand ter beschikking te stellen. Gelukkig nemen steeds meer gemeentebesturen het nu op voor de jeugd; de samenwerking tussen het plaatselijk bestuur en de jongeren verloopt vlotter. Daarboven stelt de Vlaamse overheid via de jeugdwerkbeleidsplannen subsidies ter beschikking' Dat wil niet zeggen dat het nu allemaal rozengeur en maneschijn is. 'Er zijn jeugdhuisen die

'Jeugdhuisen horen niet thuis op een afgelegen plek waarvoor jongeren vijf kilometer moeten fietsen om er te geraken'

zeker niet mogen klagen', vindt Freek Onzia, 'maar er zijn er nog altijd die op zoek zijn naar een onderkomen.

FOTO: KRIS MOUCHAERS

Koen Hendrickx - 't Stoveke (Beigem)

Weer anderen zijn gehuisvest in te kleine lokalen of in een gebouw dat niet voldoet aan de criteria inzake brandveiligheid of dat verkeerd gelegen is. En daarmee bedoel ik niet of de ligging strookt met de gewestplannen, maar wel of zo'n jeugdhuis in de gemeente is geïntegreerd. Jeugdhuisen horen niet thuis op een afgelegen plek waarvoor jongeren vijf kilometer moeten fietsen en tien gevaarlijke wegen moeten oversteken om er te geraken. Een jeugdhuis maakt deel uit van de gemeenschap en hoort in de dorpskern te liggen, maar liefst toch een beetje afgelegen zodat er voldoende 'lawaaï' kan worden gemaakt.'

Een tijdje geleden protesteerden buurtbewoners van de wijk Faubourg in Vilvoorde tegen de lawaaihinder van het jeugdhuis Tobit. Het jeugdhuis zal verhuizen (zie boven), dat stond voordien al vast. 'Toch is het hoe dan ook de bedoeling een meer aangepaste locatie te vinden in dezelfde buurt en dus zeker niet naar een of ander afgelegen oord te trekken, want dat zou een slecht signaal zijn', vindt de Vilvoordse schepen van jeugd Anneliese Simoens.

Fuiven mag niet meer

Over de optimale inplanting van een jeugdhuis is het laatste woord zeker nog lang niet gezegd. Bij 't Oog in Tervuren kunnen ze daarover meepraten. 'We hebben pech dat ons jeugdhuis in het centrum ligt', vindt Thierry Goossens. 'Door recente klachten over lawaaihinder krijgen wij geen toestemming meer om een fuif te geven. We huizen pas anderhalf jaar in de nieuwe lokalen die de gemeente ons ter beschikking stelde, en het is wel een domper als je daarin niet echt je gang kunt gaan.'

Jeugdhuis 't Vraagteken in Lot heeft geen last van klachten over geluidshinder, maar hier is de beschikbare ruimte van 64m² dan weer veel te klein, temeer omdat die voor een stuk wordt ingenomen door een toog over de volledige lengte van het jeugdhuis en een vast podium. 'Vroeger hadden wij nog een annex-lokaal, maar dat werd ingepalmd door de KAV. Die vereniging zit dus ook zeer krap', zegt verantwoordelijke Christian De Gelaen. 'Eén van beide moet verhuizen, zoveel is duidelijk.'

FOTO: KRIS MOUCHAERS

Anneliese Simoens - schepen van jeugd (Vilvoorde)

Het gemeentebestuur van Lot zegt zich bewust te zijn van het probleem. 'Het gaat beslist niet om onwil van de kant van de gemeente', benadrukt schepen Wim Van Den Neste, 'maar we moeten eerlijk blijven tegenover diegenen die het meest behoefte hebben aan beschikbare ruimte. Naast het jeugdhuis zijn er nog andere verenigingen die aanspraak maken op een aangepaste infrastructuur. De scouts kennen dat probleem al langer, dus krijgen zij voorrang. Bovendien zijn in een jeugdhuis niet alle leden gelijktijdig aanwezig en rijzen er vooral problemen bij optredens en speciale activiteiten. Er is ooit al geopperd om het jeugdhuis op bepaalde dagen toegang te verschaffen tot het KAV-lokaal maar dat is niet erg praktisch', zegt de schepen nog.

Veel beloven, weinig geven

In tegenstelling tot vroeger beloven lokale politici die dingen naar de gunst van de kiezer, steeds vaker dat ze de jongeren in hun gemeente niet in de kou zullen laten staan, maar lang niet alle verkozenen komen die gedane beloften ook na.

Sommige gemeenten zijn beslist op de goede weg inzake jeugdbeleid en het scheppen van een aangepaste behuizing voor de jeugd. In andere gemeenten worden jongeren daarentegen nauwelijks ernstig genomen en moeten ze soms jarenlang aandringen om de gemeentelijke instanties voor hun zaak te winnen. Er blijft dus nog een lange weg te gaan.

An Van hamme

RESTAURANT

FOTO'S: KRIS MOUCHARS

Chinees met onderscheiding

Lee Fung Kei is bijzonder ingenomen met de vermelding die hij dit jaar kreeg in de bekende restaurantgids van Henry Lemaire. Zijn verfijnde restaurant aan de Ninoofsesteenweg in Dilbeek verdient die onderscheiding ook wel. Dit is niet 'den Chinees' voor een vlugge hap, maar een aangenaam adres om de avond door te brengen, waar goede gerechten en ook goede wijnen worden geserveerd tegen heel schappelijke prijzen.

Lee Fung Kei werd nog wel in China - meer bepaald in Hongkong - geboren, maar zijn ouders begonnen kort daarna met een restaurant in Helmond in het zuiden van Nederland. Omwille van 's lands koloniale verleden was de Aziatische keuken daar eerder in trek dan elders. Maar het duurde niet lang voordat de exotische keuken, en dan vooral de Chinese, ook in België haar intrede deed en een vaste waarde werd. Dat laatste is niet echt verwonderlijk, want de Chinese keuken wordt wel eens de moeder van alle keukens genoemd. Ze munt zeker uit door een hoge graad van verfijning en een enorme variëteit.

Burgemeestershuis

Lee Kung Fei vertelt hoe hij in Leuven begon in het vak. Daarna werd het Aalst en elf jaar geleden kocht de familie het huis aan de Ninoofsesteenweg in Dilbeek waar we nu aan tafel zitten. Een statig huis dat een eindje van de

weg af ligt, waardoor het geluid van het verkeer niet binnendringt. Ooit was dit de woning van de burgemeester. Later huisden er nonnetjes. Lee Kung Fei moest heel wat verbouwen voordat hij hier anderhalf jaar geleden van start kon gaan. De inrichting houdt nu het midden tussen het klassieke Chinese restaurant en het betere eethuis van bij ons.

Heel betaalbaar

'Lee Dynasty' werd dit jaar voor het eerst opgenomen in de gids van Henry Lemaire en dat al meteen met een quotering van 79 op 100. Wellicht waren de inspecteurs van Lemaire gecharmeerd door de filosofie van de chef-kok die

De Chinese keuken wordt wel eens de moeder van alle keukens genoemd, en ze munt uit door een hoge verfijning en enorme variatie

te lezen staat op de menu-kaart: 'Uitzonderlijke menu's met prestigieuze ingrediënten aan schandalig hoge prijzen... dat kan elke grote meesterkok. Kwalitatieve gerechten aan belachelijk lage prijzen is al heel wat moeilijker. Ons restaurant kan u vanaf heden iets nieuws voorstellen...' Dat blijkt zowaar een driegangmenü te zijn voor slechts € 16,00 dat elke donderdag wordt geserveerd. De overige menu's zijn trouwens ook heel betaalbaar. Er zijn twee lunches voor respectievelijk € 9,45 en € 11,90, terwijl de vijf andere menu's schommelen tussen € 18,60 en € 42,05 - maar voor dat

laatste bedrag krijgt u dan ook een Gargantueske maaltijd met een overvloed aan schotels. Voorts is er nog keuze uit specialiteiten als Chinese fondue en twee rijsttafels.

En wat drinken we daar dan bij? Zoals u weet, dronken de kolonialen meestal bier bij deze gerechten en de oosterlingen zijn dat ook gaan doen toen ze afstapten van hun thee. Maar wijn smaakt ook heel goed bij Aziatische schotels. De onderlegde wijnkelner Kim van Lee Dynastie praat er graag over. 'Kruidige wijnen zoals Gewurztraminer doen het doorgaans goed bij Chinese schotels.' Maar hij geeft toe dat het bijna onmogelijk is om bij een rijsttafel met vijf totaal verschillende gerechten één passende wijn te kiezen. De wijnkaart van 'Lee Dynasty' mag er zijn, met voornamelijk flessen die door de gezaghebbende Franse wijnbijbel 'Guide Hachette des Vins' zijn aanbevolen. Er staan geen jaartallen bij, maar concludeer daaruit niet dat het om mindere jaren gaat: Kim kan u heel wat bordeauxwijnen uit de gezegende jaren 1995 en 1996 laten zien. Wij aten een heel delicate 'gestoomde Dim Sum' en daarna 'eend met bamboe en Chinese champignons'. De Elzasser pinot noir van Wantz smaakte hierbij voortreffelijk. Met lychees en koffie toe en een pintje als aperitief bleek dat in totaal op € 37,10 te komen. Je begrijpt waarom het vol zit bij Lee Fung Kei.

GVS

Lee Dynasty, Ninoofsesteenweg 360,
1700 Dilbeek, tel. 02-567 08 68.
Elke dag geopend.

Informatieamissionarissen richten school op voor kansarme Filippijnse jongeren

FOTO: KRIS MOUHAERS

Frank Verhaegen (l) en Renaat Matthijs

Eind juni vertrekken Renaat Matthijs en Frank Verhaegen met hun gezin naar de andere kant van de wereld, waar ze beginnen met het unieke ontwikkelingsproject 'Teachers on Slippers'. Op het Filippijnse eiland Palawan zullen ze een informaticaschool voor kansarme jongeren oprichten.

Frank Verhaegen uit Strombeek-Bever runt al 23 jaar een schildersbedrijf, Renaat Matthijs uit Koningslo heeft een eigen informatica-consultancyzaak. De twee laten eind deze maand hun familie, vrienden en bedrijf achter en vertrekken voorgoed met hun gezin richting Filippijnen. 'We zijn beiden gehuwd met een Filippijnse en zijn al heel vaak op vakantie geweest naar het eiland. Telkens werden we geconfronteerd met de problemen waarmee jonge Filippijnen te kampen hebben op het vlak van onderwijs en daarom hebben we besloten daar op onze eigen manier iets aan te doen', vertelt Renaat Matthijs.

Geen geld, geen opleiding

Het Teachers on Slippers-project richt zich nadrukkelijk tot het armste gedeelte van de Filippijnse jeugd tussen 15 en 25 jaar. 'De naam verwijst naar de minder begoede jongeren die op privéscholen worden geweigerd omdat ze slippers of onaangepaste kledij dragen.

Wie niet genoeg geld heeft om echte schoenen te kopen, krijgt niet de kans om een degelijke opleiding te volgen', legt Frank Verhaegen uit. Precies daarom wil hij samen met Renaat Matthijs en hun Filippijnse partner Lok Chea voor die jongeren een informaticaschool uit de grond stampen waar ze gratis een gedegen opleiding krijgen. ITC-er Renaat Matthijs wordt lesgever en Frank Verhaegen zorgt voor de administratie en de sociale kant van de zaak. 'Tijdens het eerste jaar zullen we een aantal mensen opleiden tot lesgever met de bedoeling ze daarna in te schakelen in de school zelf', verduidelijkt Renaat Matthijs. 'De studenten zullen kunnen kiezen tussen twee verschillende opleidingen: een algemene secretariatscursus en een opleiding tot programmeur en netwerkbeheerder. De behoefte aan mensen met dergelijke diploma's is - zoals overall - ook erg groot op de Filippijnen. Daarbij komt dat de kwaliteit van de meeste bestaande informaticascholen er vaak bedroevend is.'

Uittocht tegenaan

Het doel van Teachers on Slippers is zoveel mogelijk jongeren ongeacht hun afkomst, religie of cultuur een gedegen informaticaopleiding te geven. 'Het land zelf wordt daar ook beter van', betoogt Frank Verhaegen, 'We streven daarom naar een nauwe samenwerking met de lokale bevolking, de overheid en zeker ook de bedrijven. Filippijnse jongeren met een IT-diploma vertrekken nu na hun opleiding vaak naar het buitenland omdat daar meer geld te verdienen valt. Dat willen we zoveel mogelijk tegenaan door lokale bedrijven ertoe aan te sporen onze afgestudeerden na een stage een behoorlijk contract en dito loon aan te bieden.'

Als het project in Palawan een succes wordt, wil Teachers on Slippers uitbreiden naar andere provincies en landen als Laos en Cambodja. Familie en vrienden achterlaten om aan de andere kant van de wereld met zo'n project te starten is natuurlijk niet vanzelfsprekend. 'Als we onze droom willen waarmaken, moeten we deze stap zetten. Gelukkig staan onze familie en vrienden volledig achter ons. We zeggen ons luxeleventje hier vaarwel en dat zal vooral in het begin wel even aanpassen zijn. Maar de voldoening die we uit dit project puren, zal veel goed maken', besluit Renaat Matthijs.

Tina Deneyer

Wie een klein of groot steentje wil bijdragen tot het project 'Teachers on Slippers' kan contact opnemen via Teachers On Slippers, Kerselaarslaan 6, 3360 Bierbeek, 016-64 99 76, rekeningnummer 001-3615014-94, meer informatie over het project vindt u op www.teachersonslippers.org

Des informaticiens à l'âme de missionnaires fondent une école destinée aux jeunes Philippines défavorisés

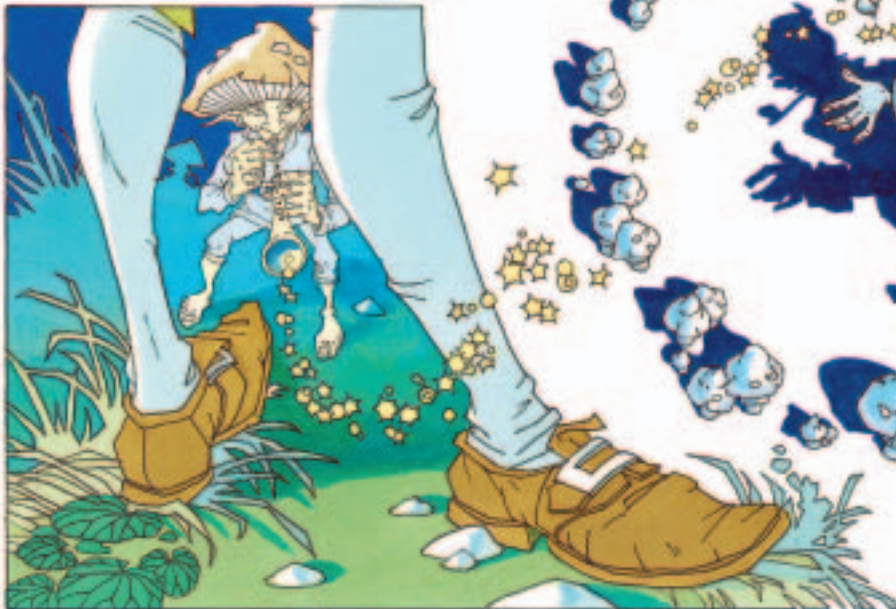
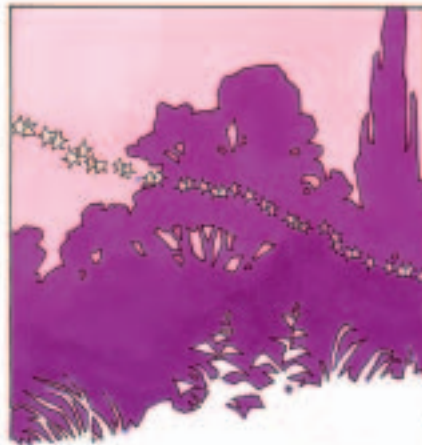
Fin juin, Renaat Matthijs et Frank Verhaegen gagneront avec leur famille l'île de Palawan, dans les Philippines, pour y fonder une école d'informatique destinée aux jeunes défavorisés. 'Nous avons tous deux épousé une Philippine et en vacances là-bas, nous n'avons cessé d'être interpellés par les problèmes auxquels les jeunes Philippines étaient confrontés en matière d'enseignement', explique Renaat. Le projet 'Teachers on Slippers' s'adresse aux jeunes les plus pauvres entre 15 et 25 ans. Le nom du projet fait référence aux jeunes peu fortunés rejetés des écoles parce qu'ils portent des pantoufles ou une tenue non appropriée.

DE HEKSENKRING

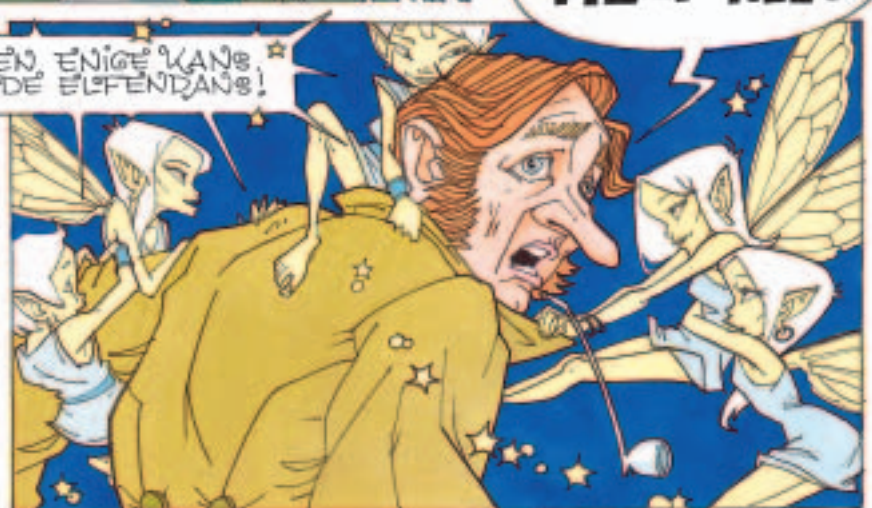
PIET PALINCK, EEN VERSTOKTE VRIJGEZEL, WOU OP EEN WARME ZOMERAVOND NOG EEN WANDELINGETJE MAKEN. LANGSHEEN HET BROEK VAN DE GULDENDELLE...

WAAR ZOU DIE LEUKE MUZIEK VANDAAN KOMEN?

HELP NEE!

PIET, DIT IS EEN ENIGE KANS, DOE MET ONS DE ELFENDIANS!

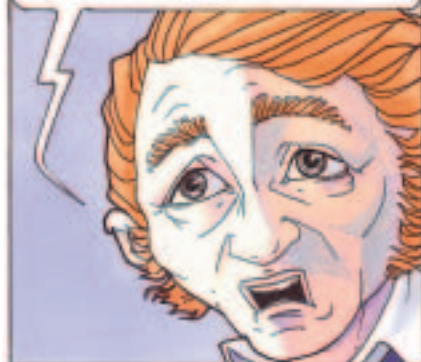

STOP! STO.OOP... IK WIL NAAR HUIS...

JOUW HUIS!?!?
 IK WOON HIER AL MEER DAN 25 JAAR, MAAR ZEG EENS MAN, WIE BEN **JIJ** EIGENLIJK?

IK BEN PIET PALINCK... EN GISTERAVOND TROK IK DEZE DEUR NOG ACHTER MIJ DICHT!

PIET PALINCK!..DAT IS NOGAL KRAS... OIT HEEFT HIER IEMAND GEWOOND DIE ZO HEETTE... OP EEN AVOND IS HIJ VAN EEN WANDELING NIET MEER WEERGEKEERD... VERMOEDELIIK IN HET BROEK GESUKKELD... MAAR DAT IS 100 JAAR GELEDEN!.....

‘Ik voelde mij precies een doofstomme’, herinnert de Bulgaarse Molly Tchokanova zich haar eerste maanden in België. ‘De familie van mijn man was Nederlandstalig en ik sprak alleen Frans en Bulgaars. Het heeft dan ook niet lang geduurd voor ik mij inschreef voor een cursus Nederlands.’ Ondertussen spreekt Molly vlot Nederlands. Na de vroegtijdige dood van haar man begon ze opnieuw vol overgave te tekenen en schilderen, waardoor ze in haar jeugd al gepassioneerd was.

‘Ik woon nu 32 jaar in België, eerst in Sint-Stevens-Woluwe, daarna in Steenokkerzeel en nu in Kortenberg. Ik voel mij ook Belgische, alhoewel mijn wortels duidelijk in Bulgarije liggen, die kan en mág je niet verloochenen. Een volledig andere nationaliteit aannemen, bestaat niet, al ligt dat misschien anders voor mensen die hier school hebben gelopen. Het feit dat mijn man Belg was, heeft mijn integratie vergemakkelijkt, temeer omdat ik niet uit werken ging. Als je beide een vreemde nationaliteit hebt, is integratie heel moeilijk; misschien komt de aanpassing dan wel nooit. Ik heb drie jaar Nederlandse les gevolgd aan het Centrum voor Levende Talen in Leuven. Dat was voor mij een absolute noodzaak. Door het volgen van

‘Je kunt nooit een volledig andere nationaliteit aannemen’

de lessen Nederlands kreeg ik de smaak te pakken en heb ik ook nog Engels en Italiaans geleerd. Met mijn man sprak ik doorgaans Frans, maar onze twee zonen hebben we naar een Nederlandstalige school gestuurd. Dat was niet alleen bevorderlijk voor hun talenkennis, maar ook voor de mijne; hen in het Nederlands overhoren was tegelijk een goede oefening voor mij.’

Schilderen om te vergeten

‘Het was een harde klap toen mijn man acht jaar geleden stierf aan kanker. Het heeft me veel moeite gekost om dat verlies te boven te komen. Ik vond mijn draai niet meer in het huis waar we samen hadden gewoond en ben

‘Als je als koppel allebei een vreemde nationaliteit hebt, is integratie heel moeilijk’

verhuisd naar een appartement om opnieuw te beginnen. Met een Britse vriendin-aquarellist ben ik tentoonstellingen over schilderkunst gaan bezoeken. Zij wist dat ik in mijn jeugd veel had getekend en ze was enthousiast over de tekeningen van vroeger die ik haar liet zien. Zij heeft me ertoe aangezet om met aquarelschilderen te beginnen. Omdat ik niets kende van aquarel ben ik lessen gaan volgen en heb ik stage gedaan in Libramont. Als je eenmaal bezeten bent door schil-

deren, kun je niet meer stoppen.

Schilderen is een uitstekende manier om je te ontspannen; je vergeet gewoon alles om je heen en dat is van tijd tot tijd nodig.’

Trouwen en wegwezen

‘Sinds vorig jaar neem ik af en toe deel aan een tentoonstelling. Ik ben ook lid geworden van de Engelstalige kunstenaarsvereniging Art Perspectives International die actief is in de rand. Ik vind het bijzonder verrijkend om met andere kunstenaars in contact te komen en zo mensen van een andere nationaliteit te leren kennen. Mijn tekentalent heb ik waarschijnlijk van mijn vader die kunstschilder was. Toch heeft hij me verplicht om eerst Frans te gaan studeren. Pas daarna heb ik mij ingeschreven als vrij student aan de academie van Sofia, maar veel tijd om te tekenen was er toen niet meer. Via briefwisseling leerde ik mijn man kennen toen die zijn burgerdienst deed in Algerije. Bij onze eerste ontmoeting in Bulgarije werden we op slag verliefd. In die tijd kon je niet zo maar weg uit het Oostblok, dus zijn we eerst in Bulgarije getrouwd vóór ik met hem naar België ben verhuisd.

Ik heb het nooit betreurd dat ik hier terecht gekomen ben. Slavische mensen zijn misschien heel open, maar tegelijk ook erg oppervlakkig. Bij mijn Belgische kennissen heb ik ervaren dat die er ook zijn als je ze echt nodig hebt. Van hen krijg je meer vriendschap.’

Molly Tchokanova

‘Man kann niemals eine vollständig andere Nationalität annehmen’

‘Ich fühlte mich beinahe taubstumm’, erinnert sich die Bulgarin Molly Tchokanova an ihre ersten Monate in Belgien. ‘In der Familie meines Mannes sprach man niederländisch, und ich sprach nur französisch und bulgarisch. Es dauerte dann auch nicht lange, bis ich mich für einen Niederländisch-Kursus einschrieb.’ Inzwischen lebt Molly schon 32 Jahre in unserem Land und spricht fließend niederländisch. Nach dem frühen Tod ihres Mannes begann sie wieder mit voller Hingabe zu zeichnen und zu malen, Tätigkeiten, die sie bereits in ihrer Jugend leidenschaftlich gepflegt hat. ‘Ich fühle mich als Belgierin, obwohl meine Wurzeln ganz klar in Bulgarien liegen, das kann und darf man nicht verleugnen. Eine vollständig andere Nationalität anzunehmen, das geht nicht.’